

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar hivatalos tájékoztatója

Kari Közlöny

2021. 3. szám



Válogatás a tanév eseményein készült képekből



Képek: Ocskó Ferenc, SZTE JGYPK Kommunikációs Iroda



KEDVES DÍSZDIPLOMÁS KOLLÉGÁK!

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar vezetése nevében tisztelettel és örömmel köszöntöm Önöket jubileumi okleveleik átvétele alkalmából. Különleges öröm számunkra, hogy életük szorgalmas és odaadó munkáját ezen a módon is megköszönhetjük – minden tanév elején felemelő pillanat, amikor a több évtizeddel korábban végzett Kollégáink visszatérnek közös Alma Materünkbe. 1873-ban Trefort Ágoston kultuszminiszter rendeletére nyílt meg a Polgári Iskolai Tanárképző (Pedagógium) és a Polgári Iskolai Tanárnőképző (Erzsébet Nőiskola), az ország első tanárképző intézetei. Feladatuk a polgári iskolákban tanító tanárok képzése volt, és bár csak kétéves képzési idővel rendelkeztek, a tanítóképzésnél mégis magasabb képesítést adtak, 1881-ben pedig már a képzési időt is három évre emelte a kultuszárca, 1918-ban pedig főiskolai rangot kaptak. A képzés megújítása azonban tíz évvel később bontakozott ki teljesen, amikor 1928-ban a korszak legendás kultuszminisztere, Klebelsberg Kuno a két intézmény összevonásával és a képzés négy évre emelésével koedukált, egységes, modern tanárképző főiskolát hívott életre, amelyet Szegedre helyezett azzal az indoklással, hogy „a főváros mellett legyenek hatalmas vidéki művelődési gócpontok is, a főváros ne nyeljen el minden magyar kulturális intézményt”. Ezzel országos vonzókörű Állami Polgári Iskolai Tanárképző Főiskola került városunkba, amely 92 éve kezdte meg szegedi működését. A polgári iskolák megszüntetésével a polgári iskolai tanárképzést is eltörölték 1947-ben, azonban az újonnan kialakított általános iskolákban is szükség volt képzett tanárokra, így karunk jogelődje Pedagógiai Főiskolaként folytatta a képzést. Az ötvenes évek ellentmondásos oktatáspolitikája több olyan változtatást hozott az intézmény életében, ami nem kedvezett a tanárképzés színvonalas folytatásának: a képzési időt két évre csökkentették, és néhány évig csak egy szakon lehetett oklevelet szerezni. 1962-ben azonban ismét Tanárképző Főiskola

lett az elnevezés, 1964-től pedig a négyéves, kétszakos képzési struktúra stabilizálódott. 1973-ban, a tanárképzés 100. születésnapján az intézmény felvette Juhász Gyula nevét. 2000-ben kezdődött az az átalakulási folyamat, amelynek eredményeként a Szegedi Tudományegyetem keretei között egységesítették a szegedi felsőoktatást, a korábban önálló intézmények az egyetem karai lettek, ami eleinte nem volt zökkenőmentes. A tanárképzésben bizonyos szakokon a továbbiakban más karok folytatták az oktatást, ugyanakkor elkezdődött a tanítóképzés, majd az óvodapedagógus, a gyógypedagógus és a szociálpedagógus képzés, elindultak a felsőoktatási szakképzések is. Ezek a képzési területek korábban nem tartoztak a főiskola képzési portfóliójába, ma pedig a legsikeresebbek közé tartoznak a karon. A változások ellenére a lényeg, a színvonalas pedagógusképzés napjainkig megmaradt. Bár a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar immár 21 éve a Szegedi Tudományegyetem kötelékében működik, mi igyekszünk megőrizni a jogelőd intézmény hagyományait, ezzel is tisztelegve a korábbi generációk, az egykori hallgatók és oktatók előtt. Fogadják szeretettel a Kari Közlöny erre az alkalomra szerkesztett különszámát, amelynek főszereplői Önök. Egyúttal engedjék meg, hogy karunk vezetése nevében további jó egészséget, családjukban sok örömet és hosszú, boldog életet kívánjak.

Szeged, 2021. augusztus 31.

Dr. Döbör András
dékán



DÍSZOKLEVELEK ÉLETRAJZA

GRÁNIT

Galiba Ferenc tanár úr

1946-ban szerzett tanítói oklevelet a Szegedi Katolikus Líceum és Népiskolai Tanítóképző Intézetben. 1965-ig „száműzetésben” tanított a csodálatos dunántúli falvakban. Lajoskomáromban az iskola vezetője volt. Tanítványai és a települések lakói rendszeresen visszahívták évfordulós találkozókra, hogy köszönthessék. Közben elvégezte a biológia–mezőgazdaságtan szakot Pécsen. A szüleiről való gondoskodás és gyerekei továbbtanulásának biztosítása érdekében átkérte magát Szegedre tanítani. 1965-ben jöhetett vissza szülővárosába, azóta is abban az utcában lakik, ahol megszületett. Szatymazon tanított, majd szakfelügyeleti ajánlattal, pályázat útján elnyerte a JGYTF I. számú Gyakorló Általános Iskola szakvezető tanári állását. Szakvezetői munkáját elismerték a főiskolán. Harminchárom évvel ezelőtt ment nyugdíjba, 1988-ban. Szegeden a mai napig is közszereplőként dolgozik.

RUBIN

Dr. Baukó Mihály tanár úr

A miskolci Evangélikus Tanítóképzőben kezdte és Szegeden fejezte be tanulmányait. Tanítói oklevelét 1951-ben kapta meg. A pedagógus pályát tanyai tanítóként kezdte, majd a Pedagógiai Főiskolán matematika–fizika szakos tanári oklevelet szerzett. 1955-től 1960-ig általános iskolában tanított. 1960-tól a békéscsabai 611. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet tanára, majd igazgatóhelyettese, 1971-től 1993-ig a 635. sz. Ipari szakmunkásképző Intézet igazgatója volt. 1980-ban a szegedi József Attila Tudományegyetem pedagógiai vezetés szakán végzett, 1983-ban ugyanott summa cum laude minősítéssel bölcsészdoktori címet szerzett. 1994. április 1-től nyugdíjas.

VAS

Bajnok Zoltán tanár úr

A diploma megszerzése után kilenc évet tanított általános iskolában. Miután levelező tago-

zaton elvégezte az ELTE matematika–ábrázoló geometria szakát, a békéscsabai Rózsa Ferenc Gimnázium tanára lett, és egy rövid kitérő kivételével nyugdíjazásáig ott tanított. Tíz évig volt a Békés Megyei Művelődési Osztály köziskolai matematika szakfelügyelője, majd a Békés Megyei Pedagógus Továbbképző Intézet vezetője. Munkája elismeréseként az *Oktatásügy Kiváló dolgozója* (1973), *Kiváló Pedagógus* (1978), *Békéscsaba Kiváló Pedagógusa* (1995) kitüntetések kaptak. A Rózsa Ferenc Gimnázium tanáraként ment nyugdíjba 1994-ben.

Bakos Jánosné Kurusa Erzsébet tanárnő

Elsősorban szüleinek köszönheti diplomáját, akik példát adtak számára tisztességből, munkaszeretetből. 1953-ban érettségizett az Állami Tanítóképzőben Szegeden, ezután felvették a Szegedi Pedagógiai Főiskola magyar nyelv és irodalom szakára. Két év után gyakorlóéves tanárként Kisléta községben tanított két évig. Kérésére áthelyezték Csongrád megyébe, Nagylak községbe. Innen szintén két év elteltével Apátfalvára került, és innen ment nyugdíjba 1990-ben. „Nagyon szerettem tanítani, nem volt számomra képezhetetlen gyerek, hogy megálltam a helyem, köszönöm szeretett tanárainknak, szeretett iskoláimnak” – így vall pályafutásáról.

Béla Imréné Virágh Mária Magdolna tanárnő

Az általános iskola elvégzése után a Kecskeméti Állami Óvónőképző Intézetbe iratkozott be, melyet 1953-ban el is végzett. Ez évben kezdte tanulmányait a Szegedi Pedagógiai Főiskola magyar nyelv és irodalom szakán, ahol 1956-ban szerzett diplomát. 1961–1963-as években ugyanitt kiegészítő szakot, a mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakot végezte el. Első és egyetlen munkahelye a Dunaegyházi Általános Iskola volt, ahol harmincöt éven át tanított. Két tantárgyán kívül osztályfőnöki munkaközösség-vezető és járási magyar szakos munkaközösség-vezető volt. Három évig a felnőtt esti iskola igazgatói teendőit is ellátta. Pedagógusi munkájáért számos elismerést kapott, többek között *Miniszteri di-*

cséretet és *Pedagógus Szolgálati Emlékérmet* nyugdíjazása alkalmából. 1990. december 28. óta nyugdíjas.

Dr. Bereczky Tiborné Wischner Erzsébet tanárnő

1956-ban államvizsgázott a Szegedi Pedagógiai Főiskola földrajz-rajz szakán. Gyakorló-évében tanárjelöltként Békés megyében, a mezőhegyesi 47-es majorban részben osztott iskolában tanított. 1956 szeptemberétől az Algyői Általános Iskolában szaktárgyait és éneket oktatott, majd pályázat útján a szegedi Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumba került rajztanárnak és könyvtárosnak. 1963. július 1-jén áthelyezéssel kezdte meg működését a Hámán Kató (ma Alsóvárosi) Általános Iskolában, szaktárgyain kívül gyakorlati foglalkozásokat, majd technikát is tanított. Nyugdíjazása után még egy évig tanított és szakkörököt vezetett. Munkájáért többször kapott pénzjutalmat, 1987-ben elnyerte a *vezető pedagógus* címet. 1989. augusztus 15-től 1992. február 1-jéig mint megbízott igazgató vezette a Balázs Béla Úttörőházat (ma Százszorszép Gyermekház).

Bokor József tanár úr

A Szegedi Pedagógiai Főiskolán kitüntetéses oklevéllel végzett matematika-fizika szakon 1956-ban. 1955-ben az Egerben megrendezett végzős tanárok Országos Matematika Versenyén első helyezést ért el. 1955-től 1994-ig a Békéscsabai 1. számú Általános Iskola tanára volt. Az 1960-as évek elején a Pedagógiai Főiskola (Békéscsaba) külsős szakvezető tanára a kihelyezett tagozaton, majd évekig matematika-fizika szakfelügyelő Békés megyében. Három évig a felnőttoktatás városi vezetője volt, igazgatóként Békéscsabán. 1975 augusztusától 1995 júniusáig az 1. számú Általános Iskola igazgatója. Feletteseitől több elismerésben részesült. Az Elnöki Tanácstól kapott *Munka Érdemrend Bronz Fokozata* (1985), valamint a Békéscsaba Megyei Jogú Város Önkormányzatától kapott *Békéscsaba Kiváló Pedagógusa* (1994) kitüntetésekre a legbüszkébb.

Bolvári László tanár úr

Iskoláit Kalocsán és Szegeden végezte. Az általános iskola befejezése után a helyi Ta-

nítóképző tanulója volt. Innen jelentkezett a Szegedi Pedagógiai Főiskolára, amelynek 1953–1955 között volt hallgatója történelem-földrajz szakon. A főiskola elvégzése után a Jánoshalma-Kiserdői iskolában tanított. Innen 1962-ben Kalocsára került, ahol a 2. sz. Általános Iskolában dolgozott nyugdíjazásáig. Itt szaktárgyait tanította, rendkívül jó eredményeket sikerült elérnie tanulóival. Osztályaival minden évben tanulmányi kirándulásra ment. A Magyar Földrajzi Társaság tagja volt. A közéletben is szerepelt. Kiváló nevelőmunkájáért kitüntetést, elismerést és *Pedagógus Szolgálati Emlékérmet* is kapott.

Csontos Sára tanárnő

A békéscsabai Lorántffy Zsuzsanna Leánygimnáziumban érettségizett 1953-ban, majd a Szegedi Pedagógiai Főiskolára jelentkezett magyar nyelv és irodalom szakra. A főiskola elvégzése után a Békés megyei Bélmegyerre helyezték, itt öt évig tanított. 1960-ban került a Mezőberényi Általános Iskolába, ahol négy évig napközi vezetőként dolgozott, majd öt évig magyart és történelmet tanított. 1969 augusztusában Piliscsabára került. Itt egy évig magyar- és történelemtanárként dolgozott, majd tizennyolc évi igazgatóhelyettesi munka után 1989-ben ment nyugdíjba. Azóta nyugdíjasként tölti napjait.

Dezső Ilona tanárnő

A főiskoláról 1955-ben került Rákóczifalvára gyakorlóéves tanárjelöltként. A tantestületben szeretettel fogadták. Segítőkész kollégák, nagyszerű szülők, jólnevelt, okos gyerekek között dolgozhatott. Szaktárgya mellett (magyar nyelv és irodalom) történelmet, gyakorlati foglalkozás keretében háztartási ismereteket, kézimunkát is tanított. Osztályfőnöki, könyvtárosi, raj-, majd csapatvezetői munkával is megbízták. Többféle elismerésben részesült, de a legnagyobb elismerést a szülőktől és a gyermekektől kapta. 1990-ben történt nyugdíjazásáig ezen az egy helyen dolgozott. A falu temetőjében lesz a nyughelye is. „*A főiskolai tanáraink útmutatása végigkísérte életemet. A jó Isten áldása legyen rajtuk*” – fejezi ki háláját egykori oktatóinak.

Déri Andor tanár úr

A Pedagógiai Főiskolát Szegeden 1952–1955

között végezte el. Gyakorló évét Izsófalván kezdte, majd Edelényben a 3. sz. iskolában fejezte be. 1957-től az edelényi 1. sz. iskolában tanított. 1964. szeptember 1-től az edelényi Izsó Miklós Gimnáziumban folytatta pedagógiai munkáját. Eközben az 1964/65. tanévtől az 1967/68. tanévig a Budapesti Testnevelési Főiskola levelező tagozatán végzett tanulmányaival megszerezte a középiskolai testnevelő tanári oklevelet. Tanítványai a középiskolai versenysportokban: atlétikában, labdajátékokban rendszeresen részt vettek, többnyire nem kevés sikerrel. Munkája során kapott elismerései: *Testnevelés és Sport Érdemes Dolgozója* kitüntető jelvény (1971), *Kiváló Munkáért* kitüntető jelvény (1987). 1993 márciusa óta nyugállományban van.

Dömsödi Lászlóné Hegedűs Valéria tanítónő

A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1955-ben. Így vall pályaválasztásáról: *„Alsótagozatos lehettem, amikor Gárdonyi Géza könyvét olvastam – ...első nap az iskolában – „nem akart bejönni mondja pihegve az anyja...” Ez a jelenet szólított meg engem annyira, hogy most is így döntenék. Az én első napom is felejthetetlen. Mondtam a gyerekeknek Újkígyóson, hogy honnan jöttem. Másnap reggel úgy fogadtak, hogy kórusban mondták: a szegedi paprika gyógyít... Már nem mondanák. Így járunk a magyar nyelvvel is. Mi még tanítottuk, hogy tisztán ejtsék a hangot, hogyan lélegeznek, hol legyen a hangsúly. Ez ma már nincs. Hadarnak!”* Később Vésztőre, majd Szentésre került, aztán visszajött Szegedre. Sok elismerés után oktató-nevelő munkájáért 1980-ban kitüntetést kapott.

Eperjesi Árpádné Kustra Anna tanárnő

1955-ben szerezte történelem–délszláv szakos tanári oklevelét a budapesti Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán. 1972-ben könyvtárosi szakvizsgát tett. 1954–1966 között a Bükkaranyosi Általános Iskola felső tagozatán dolgozott tanárjelöltként, majd tanárként. 1966-tól 1987-ig a Mezőgazdasági Szakmunkásképző Intézetben, Tokajon tanított. 1987-től nyugdíjas. Mivel egész pedagógiai pályája során aktív szerepet töltött be az iskolák közösségi, kulturális életében, ezért Budapestre költözése után jelentkezett a Nyugdíjasok

Újpesti Érdekvédelmi Szövetsége nyugdíjas klubba, ahol kultúrfelelősi tisztséget látott el. A közösségi munkát betegsége miatt nem folytathatta, de továbbra is folyamatosan tartja a kapcsolatot a klub kerületi lakosaival, s figyelemmel kíséri a kerület társadalmi, kulturális életét.

Éles Pál tanár úr

1956-ban általános iskolai tanítói képesítést, majd 1961-ben matematika–fizika szakos középiskolai tanári végzettséget szerzett. 1961–1969 között Keszino (Mezőkaszony) középiskolájában matematikatanár, 1969–1975 között az Uzsgorod Megyei Pedagógus Továbbképző Intézetben kabinetvezető. Magyarországra áttelepülve, 1975-ben a Vésztői Gimnáziumban matematikatanárként helyezkedett el. 1978-tól 1990-ben történt nyugdíjazásáig Szegeden végzett pedagógusi munkát a MÁV Nevelőotthonban nevelőtanárként, a Radnóti Miklós Gimnáziumban matematikatanárként. Nyugdíjazása után szegedi középiskolákban óraadó tanárként, valamint a Szegedi Csillag Börtönben matematikatanárként dolgozott. 1978-tól alkalmi orosz nyelvi fordítóként is tevékenykedett.

Furák Andrásné Szilágyi Katalin Franciska tanítónő

1955-ben végzett a Tanítónőképzőben Szegeden. Az általános iskolai tanítói oklevelet 1956-ban kapta kézhez. A Járási Tanács Oktatási Osztály mint munkaadó a Zákányszéki Állami Általános Iskolába helyezte tanítónak. Itt 1962-ig tanított, majd Sándorfalvára került 1971-ig. 1971-től a szegedi Mező Imre Általános Iskolában tanított 1992-ig, nyugdíjba vonulásáig. Egy lánya, három unokája és két dédunokája van.

Gál Józsefné Sánta Irén tanítónő

1956-ban szerezte tanítói oklevelét a Kemény Nándorné Tanítónőképző Intézetben, Szegeden. Gyakorlóéves tanítójelöltként dolgozott Dombiratoson, a képesítővizsga letétele után még három évig tanított itt. 1960-tól 1964-ig a Kamuti Általános Iskolában volt tanító. 1964-től 1991-ig Békéscsabán a 11. sz. Általános Iskolában (ma Erzsébethelyi Általános Iskola Rózsa utcai telephelye) tanított, és alsó tagozatos munkaközösség-vezető volt. Munkáját

Miniszteri dicsérettel ismerték el. 1991-ben Pedagógus Szolgálati Emlékérmet kapott.

Dr. Gyöngyössi Mátyásné Bogdán Ilona tanárnő

Hódmezővásárhelyen született. A Szegedi Pedagógiai Főiskola magyar nyelv és irodalom szakán szerzett diplomát 1956-ban. *„Hálás vagyok életem végéig minden tanáromnak, akik itt a Főiskolán tanítottak. Olyan útravalót kaptam, ami ezen a nem könnyű életpályán mindig támaszom volt. Köszönöm, hogy itt lehetek és emlékezhetek”* – vallja.

Dr. Hegedűs Ferencné Telek Aranka tanárnő

Gyakorló tanítási évét a Budapest XI. kerületi Köbölkút utcai Általános Iskolában töltötte. 1955-ben kapta meg általános iskolai ének-zene tanári diplomáját. Az 1955-56-os tanévben kinevezést kapott a XI. kerület Sopron út 50. számú iskolába mint szaktanár. Kilenc év után a Bogdánfy úti új általános iskolához kérte áthelyezését. Itt tanított 1983. évi nyugdíjba vonulásáig. Több éven át vezette a XI. kerület ének-zene tanári munkaközösségét. Munkája során kiemelkedő feladatul tűzte ki az ifjúsági zenei ismereteinek bővítését és az értékes zene megszerettetését. Biztatta kollégáit is tanulóik szervezésére a zeneakadémiai ifjúsági hangversenyekre, operaelőadásokra, zenei szakkört vezetett. A szülők kedvező visszajelzései megerősítették abban, hogy tanítási időn túl vállalt munkája nem hiábavaló. Nyugdíjba vonulásakor, 1983-ban *Szocialista Kultúráért* kitüntetésben részesült.

Huber Andrásné Gyuriczki Anna tanárnő

Az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola után a Szegedi Tanárképző Főiskolán államvizsgázott 1956-ban földrajz-rajz szakon. A gyakorlóévet követően szülőfalujában, Tokodon 1990-ig tanított, az utolsó nyolc évben iskolaigazgatóként. Munkájáért többször kapott elismerést. A rajztanításban ért el kimagaslóbb eredményeket a gyermekszakköri pályamunkákkal (az akkori lehetőségeket kihasználva), amelyek eljutottak Tokióba, Delhibe, Ankarába, Drezdába és számos hazai helyre, a díjakkal gazdagítva a rajztanítás kimagas-

ló státuszát. Felnőtt batik szakkört is vezetett 1974 óta. *„A szép pálya után újra pedagógus lennék. (Most? Nem!)”* – vallja.

Jánszki Lászlóné Endre Györgyi tanárnő

1953-ban felvételt nyert a budapesti Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola történelem-földrajz szakára. Ennek megszűnése után az államvizsgát 1956-ban már Szegeden tette le jeles eredménnyel, és itt kapta meg oklevelét is. Gyakorlóévet Kiskunhalason töltötte, majd az 1956-57-es tanévben Dunavarsányra helyezték át. 1957 szeptemberében már a Pilisszentkereszti Szlovák Nemzetiségi Általános iskola tanári karát erősítette. 1959-ben Szegeden elvégezte a testnevelés kiegészítő szakot, s 1962-re történelem-földrajz-testnevelő szakos általános iskolai tanár lett. Pilisszentkereszten egészen nyugdíjazásáig (1991-ig), illetve utána még nyolc évig óraadó tanárként oktatott. A tanítást 1999-ben, negyvennégy év után hagyta abba. Munkáját elismerték és megbecsülték. Jelenleg Budapesten él, de ha néha visszatér a faluba, még mindig szeretettel és örömmel fogadják a régi tanítványok és a kollégák Györgyi nénit.

Joó Antal Sándorné Dömsödi Rózsa tanítónő

A tanítói oklevelet 1956-ban a Kemény Nándorné Tanítónőképzőben szerezte meg Szegeden. Gyakorló tanítójelölti évét az 1955-56-os tanévben a Domaszéki Zöldfás Általános Iskolában töltötte. Ott tanított 1962-ig, majd a Kiskundorozsmai Orczy István Általános Iskolában 1992-ben történt nyugdíjazásáig.

Juhász Béláné Kovács Erzsébet tanárnő

Pedagógusi pályáját 1955-ben kezdte egy kis falu – Hunya – részben osztott iskolájában. Szaktárgyain kívül magyart, éneket, testnevelést és szám-tan-mértant tanított. Egyéves tanítási gyakorlatát követően 1956-ban szerezte meg általános iskolai tanári oklevelét Szegeden a Pedagógiai Főiskola történelem-földrajz szakán. 1957-től Gyoma iskolában tanított. 1962-ben Dévaványára került az I. sz. Általános Iskolához, ahol 1989-ig dolgozott. Történelmen és földrajzon kívül magyar nyelv és irodalmat tanított évekig, s a lányoknak mezőgazdasági és háztartási ismereteket.

Erre 1963–1967 között szerzett képesítést az Országos Pedagógiai Intézet szervezésében. Osztályfőnöki teendőket is ellátott, volt tanulószobai ügyeletes és napközis csoportvezető több éven keresztül. Kitüntetései: *Kiváló Úttörővezető, Pedagógus Szolgálati Emlékérem, Arany Díszoklevél, Dévaványa Oktatás Ügyéért* elismerő cím, *Gyémánt Díszoklevél*.

Kazi Istvánné Cserép Ibolya tanítónő

A Kemény Nándorné Tanítónőképzőben folytatta középiskolai tanulmányait, ahol 1956-ban végzett, de már a gyakorlati idejét is – 1955-től – a Zákányszék-Bogárczó tanyai iskolában töltötte, és tanítói oklevelének kézhezvétele után is ott tanította kilenc éven át a tanyán élő gyermekeket 1–3. osztályig írni, olvasni, számolni. Két gyermeke születését követően a belterületi iskolákban tanított (a Dózsa György utcai régi, majd a József Attila utcai új Általános Iskolában), egészen 1992-ig, nyugdíjba vonulásáig. Évtizedeken keresztül végzett oktató-nevelői tevékenysége során több alkalommal is kapott munkájáért elismerést: 1988-ban *Ministeri Dicséretben* részesült, 2005-ben *Zákányszékért Érdeméremmel* tüntették ki, majd 2017-ben a *Zákányszék Község Díszpolgára* kitüntető címet adományozta számára Zákányszék Község Önkormányzat képviselő testülete.

Kelemen Józsefné Zagora Margit tanárnő

1954-ben szerezte történelem–földrajz szakos általános iskolai tanári oklevelét a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar jogelőd intézményében, a budapesti Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán. 1954 szeptemberétől huszonhét éven keresztül, 1981-ig történelmet és földrajzot tanított a székesfehérvári Kossuth Lajos Általános Iskolában. 1981-től 1986-ig a Hétvezér téri Általános Iskolában tanított tovább, nyugdíjba vonulásáig.

Kerecsi Ferencné Engi Piroska tanárnő

Diplomáját 1956-ban szerezte Szegeden az Állami Pedagógiai Főiskola magyar nyelv és irodalom szakán. Tizenegy évig tanított Kiskunfélegyházán. 1966-tól huszonöt évig Csongrádon a Kossuth Lajos Általános Iskolában dolgozott osztályfőnöki és iskola-könyvtárosi beosztásban. Nevelői pályája

során mindig szívügye volt a hátrányos helyzetű tanulók felzárkóztatása és a tehetségesek támogatása. Diákjaival rendszeresen részt vett Kazinczy-versenyen, valamint Verseghy-nyelvművelő versenyeken. Ez utóbbin két alkalommal országos első helyet értek el tanítványai. Munkáját a város és az iskola vezetés *Kiváló Munkáért* kitüntetéssel és *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* ismerte el. Harminchat évet töltött a szép, de nehézségekkel teli pedagógus pályán. „*Köszönet és hála a Pedagógiai Főiskola egykori tanárainak, akik emberségre, helytállásra tanítottak, és életükkel adtak példát a pedagógus hivatás szeretetére*” – vallja.

Lázár Zsuzsanna tanárnő

1951-ben kapta kézhez tanítói oklevelét a Kecskeméti Tanítóképzőben. Alsó tagozaton tanított Kecskemét tanyai iskoláiban: Klábertelepen, Úrréten, Katonatelepen. 1956-ban levelező tagozaton végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskolán magyar nyelv és irodalom szakon. 1966-tól a Kecskeméti Tóth László Általános Iskolában tanított. Itt tizenöt tanéven át látta el az iskola igazgatóhelyettesi teendőit. 1986 óta nyugdíjas. „*Pályámon nehéz volt a helytállás, mégis szép emlékekkel távoztam*” – vallja.

Maxi Mihályné Horváth Mária tanárnő

A Szegedi Pedagógiai Főiskola ének-zene szakán 1955-ben végzett, és július 1-jén Sándorfalvára került gyakorló évre. 1956-ban államvizgázott és kapta meg oklevelét. Ezután még decemberig a Sándorfalvi Általános Iskolában tanított, majd bekerült Szegedre állandó helyettesítő tanárnak. Így dolgozott a Rókusi Általános Iskolában és a Bérkert utcai Általános Iskolában, ahová végül kinevezték. 1960-ban a főiskolai ének-zene tanszék vezetőjének, dr. Szeghy Endrének javaslatára az akkor beinduló ének tagozatos osztály tanítására a Mátyás téri Általános Iskolába helyezték. 1961-től tizenhét éven át a Kolozsvári téri Általános iskolában tanította az éneket és vezette az úttörőcsapatot. Énekkarával minden évben szerepelt a Városi Tavasz Hangversenyeken, az iskolai rendezvényeken, nyaranta pedig számos táborba vitte a gyerekeket. Munkája elismeréseként *Kiváló Úttörővezető* és *Úttörő Érdemérem* kitüntetésben részesült. 1977-től nyugdíjazásáig, 1990-ig a

szegedi Ortutay Kollégium nevelőtanára volt. Itt kapta meg a *Kiváló Munkáért* kitüntetést.

Molnár Imréné Orovicz Margit tanárnő

Az általános iskola elvégzése után a Kecskeméti Tanítóképzőben érettségizett, és Szegeden a Pedagógiai Főiskola matematika-fizika szakán 1956-ban fejezte be tanulmányait. Gyakorló évét az 1955-56-os tanévben Tóalmáson töltötte. 1956-tól Dunaszentgyörgyön tanított matematikát és fizikát. Innen ment nyugdíjba 1990-ben. Munkáját lelkiismeretesen és sok szeretettel végezte, amelyért 1986-ban a *Kiváló Munkáért* kitüntetést kapta. Három gyermeke van, két fiú, egy leány, akik szintén tanárok, és négy unokája. Férje 2012-ben meghalt, azóta egyedül él.

Monori Gyuláné Korom Klára tanítónő

Pályaválasztásában a gyermekek iránti szeretet döntött. 1955-ben érettségizett Szegeden a Kemény Nándorné Tanítónőképzőben. Gyakorlóévét Ásotthalmon a Halasteleki Általános Iskola 1-4. osztályában töltötte. Még további két évet dolgozott itt. Az 1958-59-es tanévben járási helyettesítő nevelőként tevékenykedett. 1959-ben került Bordányba. A Rákóczi iskola 1-4. osztályát vezette 1978-ig, az iskola körzetesítéséig. Ez a tizenkilenc esztendő volt oktató-nevelő munkája legszebb időszaka. 1978-tól Bordányban a központi iskolában tanított. 1979-ben megkapta a *Kiváló Munkáért* érdemérmét. Ezzel kisiskolai munkáját ismerték el. Az 1990-es években mentori feladatokat látott el. 1997 júniusában vonult nyugdíjba.

Mrvak Mihályné Gémes Erzsébet tanárnő

Véletlenül sodródott érettségi után a Szegedi Pedagógiai Főiskolára orosz nyelv, majd magyar nyelv és irodalom szakon. Gyakorló évét Kondoroson töltötte, majd jeles eredménnyel államvizgázott és megkapta oklevelét. 1955-től 1991-ig Kondoroson tanított majdnem mindig orosz nyelvet. A legtöbb időt a tehetséggondozásra és az osztályfőnöki tevékenységre fordította. Tanítványai gyakran igen jól szerepeltek megyei és országos tanulmányi versenyeken. Osztályfőnökként nagy gondot fordított a kirándulásokra. Több alkalommal munkakö-

zösség-vezető volt az iskolában és a járásban (orosz, osztályfőnöki). Az utolsó tíz évben igazgatóhelyettesként dolgozott. Több alkalommal kitüntetésben részesült, de legjobban a továbbtanuló tanítványok hálás elismerésének tudott örülni. Harminc éve – férjével közösen – egy alapítvánnyal búcsúztak az iskolától: a tehetségeseket és a felkészítő kollégákat jutalmazzák.

Orbán Sándorné Fazekas Ilona tanárnő

Elemi és polgári iskolai tanulmányai után Kiskunfélegyházán végezte a tanítóképzőt 1948-ban. Ez év őszén a tanyavilágban kezdett dolgozni részben osztott iskolában, ahol vezető tanítónő is volt. A Szegedi Pedagógiai Főiskolán biológia-kémia szakos levelező hallgatóként tanult és 1956-ban diplomázott. 1953-ban Szerencs-Bekecs településen kezdett tanítani. 1955-ben Érdre költözött, ahol a helyi általános iskolában tanított. 1966-tól a százhalombattai iskolában dolgozott, ahol a kémia munkaközösség vezetője volt. 1978-ban Budapest XI. kerületében, az albertfalvai általános iskolában kapott szakos állást. Innen ment nyugdíjba 1984-ben. Két fia született 1954-ben és 1959-ben. 2001 óta egyedül él. 2003 óta tagja az egyik kerületi idősek klubjának.

Palágyi Istvánné Sárközi Margit tanárnő

Az általános és középiskolát szülővárosában, Kiskunhalason végezte. Érettségi után a Szegedi Pedagógiai Főiskola magyar nyelv és irodalom szakán tanult tovább. 1956-ban jeles eredménnyel végzett. Már tanárként levelező tagozaton elvégezte és 1961-ben be is fejezte a történelem szakot kitűnő eredménnyel. A gyakorlóévét a Bács-Kiskun megyei Akasztón végezte. Onnan Algyőre került. Ez volt az egyetlen munkahelye, innen ment nyugdíjba 1990-ben. Nyugdíjaztatása óta is Szegeden él.

Dr. Pataj Pál tanár úr

Pedagógiai tanulmányait Szegeden, a Pedagógiai Főiskola földrajz-rajz szakán, majd a József Attila Tudományegyetem Természet-tudományi Karán, földrajz szakon végezte. 1975-ben ezen a szakon doktorált. Pedagógiai munkáját a 7. sz., majd a 3. sz. iskolában folytatta. 1981-ben megbízást kapott az önkormányzattól egy új iskola építése során mint

igazgató a szakmai szempontok érvényesítésére. Az iskola lett a megye legnagyobb és korszerű iskolája, német és angol nyelvoktatással működött. Nyugdíjba vonulása óta csak a festészetnek él. Alkotásaival egyéni és közös tárlatokon vett részt. Élete nagy-nagy öröme, hogy megérhette három gyönyörű dédunokája születését, ezáltal élete még sokkal gazdagabb és boldogabb lett. Ezt a boldogságot szívből kívánja minden kortársának.

Péter Máttyás László tanár úr

A Szegedi Állami Tanítóképzőben szerzett oklevelet 1956-ban. Így vall pályafutásáról: „Két »kitüntetés« kaptam az alsó tagozatos tanítói pályámon. 1955 szeptemberében kezdtem a tanítói pályámat. Mikor sikeresen felvételiztem a Szegedi Tanárképző Főiskolára, és a tanítványaim megtudták, hogy eztán már nem leszek velük, nagy sírásban törtek ki, az új, gyakorlóéves tanító néni alig tudta őket egész délelőtt vigasztalni. A másik »kitüntetés« itt a főiskola gyakorlójában adódott. Elsősökhöz kellett bemennem számtan órát tartani. Pontvadászat volt sorversennyel. Azt hitték, hogy játszanak, pedig keményen számolni kellett nekik. Másik alkalommal egy elsős kislány vezetésével küldöttség ment az igazgatói irodába: – Ancsi tanító néni nem lesz, és tessék szíves lenni azt a tanárt megint küldeni, aki a múltkor volt velünk, mert ez az osztály kívánsága. Ötven évig voltam a pályán, sokféle kitüntetést kaptam, de ezeket értékelem a legjobban.”

Simai Mihály tanár úr

A Szegedi Pedagógia Főiskolán 1956-ban végzett magyar szakon, „áldott emlékű Vajda László és Vajtai István professzor urak szellemi holdudvarában”. Gyakorló évét Belsőpe-regpusztán töltötte. 1956-tól 1960-ig Békéscsabán, a VI. sz. Általános Iskolában, 1960-tól 1965-ig Szegeden, az Ady Kollégiumban tanított. 1965-től 1974-ig a Délmagyarország belső munkatársa, majd a Kincskereső megalakulásától (1974) nyugdíjazásáig a folyóirat főszerkesztő-helyettese, majd főszerkesztője. Igényes irodalmat adva az ifjúságnak ilyenképpen – bár pályaelhagyóként – sikerült mégis a pályán maradnia. Első verseskötete 1962-ben, a legutóbbi 2012-ben jelent meg. Életműve több mint húsz könyv, a versek mellett fontosnak tartja az ifjúságnak szóló verseket, mese- és

ifjúsági regényeket is. Kitüntetései: József Attila-díj (1981), Tehetségekért díj (1998), Szeged Kultúrájáért díj (2001), Tisztatáj-díj (2003), Év Könyve-díj (2004), Szegedért Alapítvány Fődíja (2009).

Stef Istvánné Bohák Ilona tanárnő

„A nagyon szép főiskolai évek után, a csodálatos pályafutás végén, emlékezünk! Tisztelettel emlegetjük akkori kedves tanárainkat, a boldog, gondtalan kollégiumi éveket, a kedves hallgatótársakat. Néhányan – egyre kevesebben – még ma is tudunk egymásról. Gyakorló éveimet kezdtem meg a Gyomai I. sz. Általános Iskolában, ahol szeretettel fogadtak. Harmincöt itt töltött év után a tanári szobában arról a székről álltam föl, ahová 1955. július 15-én leültem. Megszállottja voltam a pedagógiának. Imádtam az osztályfőnöki munkát, az úttö-rő-, nevelőmunkát, az oktatás, nevelés minden területét. Persze voltak rögs időszakok, megpróbáltatások, de a hivatástudat ezeken átsegített. Ma már csak emlékezünk! Szép volt, csodálatos volt, kár, hogy elmúlt. Óriási köszönet Főiskolámnak, hogy még mindig tö-rődnek velünk” – idézi fel pedagógusi pályája emlékeit.

Dr. Szabó Lórántné Varga Judit tanítónő

1956-ban szerzett oklevelet a Kemény Nándorné Tanítónőképző Intézetben. 1955 szeptemberében kezdte pályáját a Felsőmórahalmi Általános Iskolában, amely tanyai iskola volt. Első tanítványai elsősök és harmadikosok voltak, máig is a legkedvesebb emlékei fűződnek hozzájuk. A tanyai gyerekek kedvesek, tiszteltudóak voltak, szüleik is tisztelték a tanítót. Két év után, 1957 szeptemberétől Hódmezővásárhelyen tanított, majd 1959-ben a szegedi Madách Imre Általános Iskolába került. Innen ment nyugdíjba 1998-ban. Szakmai pályája sikeres volt, szakvezetőként tanítójelölteket oktatott, kitüntetésekert kapott. 1988-ban a Parlamentben vehette át a Kiváló Tanító érdemérmét.

Szántó Lajos tanár úr

Kiskunfélegyházán 1949-ben jeles népiskolai tanítói, 1956-ban Szegeden, a Pedagógiai Főiskolán kitüntetéses („vörös diploma”) matematika-fizika szakos tanári, 1966-ban a

JATE-n pedagógia szakos előadói kitüntetéses oklevelet kapott. Tanított a Szeged-Átokházi tanyai iskolában, Hódmezővásárhelyen, majd megyei tanulmányi felügyelő volt kilenc évig a Csongrád Megyei Művelődési Osztályon. 1967–1991 között a Tanárképző Főiskolán kb. 280 fizika szakos hallgató gyakorlati képzését vezette. Szakvezetőként elsődleges célja a hazai fizikaoktatás támogatása volt. Irodalmi, szakmódszertani tevékenysége jelentős. Cikkei, tanulmányai jelentek meg pedagógiai folyóiratokban (Pedagógiai Szemle, Köznevelés, Csongrád megyei tanulmánykötetek). Társ-szerzőként és szerzőként taneszközök, országosan elfogadott újítások kidolgozásában, tankönyvek, tantervek, feladatgyűjtemények, tanári kézikönyvek összeállításában működött közre. A Mozaik Kiadónál segédkönyvként három feladatgyűjteménye jelent meg.

Dr. Szenczi Lászlóné Tessedik Vilma tanárnő

1956-ban szerezte matematika–fizika szakos tanári oklevelét a Szegedi Pedagógiai Főiskolán. A Tamási Általános Iskolában töltötte szakmai gyakorlatát, és 1959-ig itt dolgozott. A tolnai II. sz. Általános Iskolába került, majd 1961 novemberétől a tolnai I. sz. Általános Iskolában tanított matematikát, fizikát, valamint háztartási ismereteket és gyakorlatokat, amelyből a négyéves OPI tanfolyamot is elvégezte. 1968-ban Szekszárdra helyezték. Az I. sz. Általános Iskolában háztartási ismeretek és gyakorlatokat tanított, e tárgy Tolna megyei szakfelügyelője volt. 1969-től a II. sz. iskolában matematikát és fizikát tanított, majd 1974-től a IV. sz. Általános Iskolába került, nyugdíjazásáig, 1989 decemberéig ez volt a munkahelye. 1974-től a Szekszárdi járás matematika–fizika szakfelügyelője. 1983-tól a matematika–fizika tárgyak Tolna megyei vezető szakfelügyelőjévé nevezték ki. Matematika tantárgyi kísérletekben vett részt (Forrainé és Varga Tamás új matematika tanítása). Munkáját *Kiváló Pedagógus* (1985) és *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* (1989) kitüntetésekkel ismerték el.

Szincsk György tanár úr

Általános iskolai tanári diplomáját az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola történelem-szlovák szakán szerezte 1954-ben. Később az

ELTE Bölcsészettudományi Karán szlavisztikából középiskolai tanár diplomát is kapott. Az ELTE Jogi Karán, a tótkomlósi Szlovák Általános Iskolában, a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola szlovák tanszékén, a tótkomlósi Jankó János Általános Iskola és Gimnáziumban és a Pitvarosi Általános Iskolában dolgozott. Tizennyolc évig volt iskolaigazgató. 1993-ban, negyven évi pedagógusi szolgálat után vonult nyugállományba. Az oktató-nevelő munkát tankönyv-, illetve főiskolai jegyzetírással is segítette. Tanulmányi, közéleti és szakmai munkáját *Tanulmányi Érdemérem*, *Oktatásügy Kiváló Dolgozója*, *Tótkomlósi Nagyközségi Tanács Arany Plakettje*, *Pedagógus Szolgálati Emlékérem*, *Pro Urbe Tótkomlós* kitüntetésekkel ismerték el.

Szincsk Györgyné Tószegi Ilona tanárnő

Főiskolai tanulmányait a Szegedi Pedagógiai Főiskola magyar nyelv és irodalom szakán végezte. A Gádososi Általános Iskolában teljesített gyakorló tanévet követően 1956-ban szerezte meg diplomáját, ezután még három éven át a gádososi iskolában dolgozott. Szolgálati ideje zömét szülőhelyén, Tótkomlóson töltötte 1959-től 1986-ig, a Magyar Tannyelvű Általános Iskolában. Nyugállományba vonulását megelőzően két évig a Pitvarosi Általános Iskola dolgozója volt. Szolgálatára során mindvégig szaktárgyait, szükség esetén történelmet oktatott, három év kivételével, amikor napközis csoportot vezetett. Nyugdíjazásakor, 1989-ben *Miniszteri dicséretben* és *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésben részesült.

Szucsán Andrásné Balog Etelka tanárnő

A Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika–kémia szakán végzett 1956-ban. Első munkahelye Békés megyében, Nagykamaráson volt. Két év után sikerült Csongrád megyében, Szegváron munkahelyet találnia. Itt ismerte meg férjét, akivel boldog ötvenöt évet töltött együtt. 1959-ben került haza Csongrádra. Az akkori Szabadság téri iskolában tanított, majd a „vadonatúj” Széchenyi Iskolába került. Mindig a szaktárgyait tanította kisebb-nagyobb sikerrel, hiszen sem a matematika, sem a kémia nem tartozik a legnépszerűbb tantárgyak közé, bár utólagosan úgy véli, tanítványai jól érezték magukat az óráin. Nagyon szeretett osztályfőnök lenni, nagyon-nagyon szerette ta-

nítványait. Nagy boldogság számára, hogy ebből a szeretetből sokat vissza is kapott és kap. *„Jó volt tanítani, jó volt pedagógusnak lenni, és nagyon felemelő, szívet melengető érzés mindenre visszaemlékezni”* – vallja.

Szuszik Gyuláné Nagypál Anna tanítónő

A Hódmezővásárhelyi Tanítóképző elvégzése után a gyakorlóévet a Bokrosi Általános Iskolában töltötte. A képesítés megszerzése után, 1956-ban ugyanitt kezdte a tanítást. 1963 őszén került a csongrádi Széchenyi Általános Iskolába. Ittléte alatt is képezte magát, többek között háztartási ismeretekből. 1970-ben a Síp utcai Általános Iskolába került át. Nyugdíjazásáig itt tanított felváltva 3. és 4. osztályt. Foglalkozott hátrányos helyzetű tanulókkal, amiért az iskola Állami Díjat kapott. Énekkara és az általa betanított verseket előadó tanulók sikerrel szerepeltek a város intézményeiben. Sportversenyekre készítette fel diákjait, akik nyertek is. Harminchét év tanítói munka után 1992-ben ment nyugdíjba. *„Szívesen és szeretettel foglalkoztam a gyerekekkel, jól eső érzés, hogy az utcán (...) rám köszönnek, megszólítanak, mint kedves tanító nénijüket. Ebből érzem, hogy nemcsak tanítottam őket, hanem jóra neveltem a több generációt”* – összegzi pedagógus pályája eredményeit.

Tari Istvánné Lele Ilona tanítónő

A Szegedi Tanítóképzőben érettségizett 1954-ben. Gyakorló évét Üllésen töltötte, ezt követően 1955 szeptemberében szerezte meg tanítói oklevelét. Nyugdíjba vonulásáig, 1991 decemberéig Üllésen tanított. Pedagógusi munkáját nagy elhivatottsággal végezte, aktívan kapcsolódott be a község életébe is. Huszonöt éven keresztül tanácsstagként, majd képviselőként dolgozott. Az iskolában napi munkája mellett megbízták igazgatóhelyettesi, munkaközösség vezetői, ifjúságvédelmi feladatokkal is. Évekig volt kisdobos vezető. Ennek elismeréseként 1976-ban *Kiváló Úttörővezető* kitüntetést kapott. Oktató-nevelő munkájáért 1977-ben *Miniszteri Dicséretben* részesült. Nyugdíjasként jelenleg is visszajár egykori falujába, ahol a helyi népdalkör tagjaként egykori kollégáival együtt énekelnek, sok elismerést szerezve a településnek. Szegeden él, aktívan részt vállal gyermekei, unokái, dédunokái életében.

Tóth Jánosné Kiss Emma tanárnő

A Hódmezővásárhelyi Tanítóképző elvégzése után a Szegedi Pedagógiai Főiskola ének szakán folytatta tanulmányait. Gyakorlóéves Nagy Kamaráson volt. Általános iskolai tanári oklevelének megszerzése után, 1956-tól két éven át Magyarbánhegyesen tanított. 1958-tól Székkutason tanított és az énekkart vezette. Munkája során az ének mellett magyart, földrajzot, testnevelést, gyakorlati foglalkozást és orosz nyelvet is oktatott. Énekkarával iskolai és községi ünnepeken szerepeltek. Néhány évig furulyaszakkört vezetett, fellépésükkel emelték az ünnepélyek, megemlékezések, névadók és esküvők színvonalát. Szegeden többéves szakmai, gyermekvédelmi és úttörővezetői tanfolyamot végzett. *Miniszteri dicséretben* részesült kiváló munkájáért és kiváló úttörővezetői tevékenységéért. 1991-ben nyugállományba vonult.

Veér György tanár úr

1956-ban szerzett történelem-ének szakos tanári oklevelet a Szegedi Pedagógiai Főiskolán. Tanulmányai befejeztével a Győr-Moson-Sopron megyei Kónyi Általános Iskolához kapott kinevezést. Itt az ének-zene tantárgy tanításával és az iskolai kórus megalakításával bízták meg. 1957. szeptember 1-től ugyanitt igazgatóhelyettesi megbízást kapott. Ebben a beosztásban kérte nyugdíjazását 1994. november 30-i hatállyal. 1960-ban közreműködésével megalakult a Kónyi Erkel Ferenc Énekkar (vegyeskórus), melynek jelenleg is karnagya. Szolgálati ideje alatt *Miniszteri dicséret* (1966), *Szocialista Kultúráért* (1980), *Kiváló Munkáért* (1985), *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* (1993) kitüntetésekkel jutalmazták.

Veres Gyuláné Varga Eszter tanárnő

1956-ban szerzett kitüntetéses oklevelet a Szegedi Pedagógiai Főiskola magyar nyelv és irodalom szakán. 1961-ben a történelem szakot is elvégezte. Közel négy évtizedet töltött a választott és szeretett pedagógusi pályán. Kunmadarason kezdett tanítani, majd Mezőtúron folytatta a 4. sz. Általános Iskolában. Innen ment nyugdíjba 1991-ben. A tehetséges gyerekeket versenyekre készítette fel, a lemaradókat külön feladatokkal segítette. Szaktárgyi tanítása mellett osztályfőnöki, könyvtárosi, pályaválasztási felelősi teendőket látott el. Fon-

tosnak tartotta, hogy tanítványai érdeklődők, nyitottak legyenek. Nyári szünetekben táboroztatott, vándortúrákat szervezett. Városi munkaközösség-vezetőként kiemelten foglalkozott a pedagógiai gyakorlatukat töltő főiskolai hallgatókkal. Sokrétű társadalmi munkával járult hozzá városa fejlődéséhez. Több tanítványa a tanári pályát választotta. Nyugdíjba vonulása után több évig visszajárt tanítani. Munkáját számos kitüntetéssel, többek között a *Művelődési Minisztérium dicsérető oklevelével* és *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* ismerték el.

Zsivity Demeter tanár úr

1955-ben szerzett diplomát a Szegedi Pedagógiai Főiskola orosz nyelv és irodalom szakán. A főiskola elvégzése után Fábiansebestyénre került gyakorlóévesnek. Ezután Magyarcsanádra, majd népgazdasági érdekből Makóra helyezték tagozatos iskolába. Makó után Szőreg-Szegedre, majd végül az utolsó munkahelyére, a Szegedi MÁV Nevelőotthonba került. 1992-ben vonult nyugdíjba.

GYÉMÁNT

Baráth Mihály tanár úr

Tanítói pályakezdése a gyakorlóév folytatásaként Végegyházán indult. Pusztatollakára kérte áthelyezését, az 1968/69. tanévtől igazgatóhelyettesként dolgozhatott a körzeti iskolában. 1969-ben szerzett oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-történelem szakán, levelező tagozaton. Hívták és ment az Eleki Általános Iskolai diákotthonhoz, ahol két tanévet nevelőtanárként, két tanévet igazgatóként töltött el. 1977 szeptemberétől elfogadta a Végegyházi Általános Iskola igazgatóhelyettesi állását. A kinevezett igazgató tartós betegsége miatt egyedül látta el az igazgatói feladatokat. Jutalmul *Kiváló Munkáért* érdemérmeket kapott. 1983. július 1-től igazgatói kinevezést nyert, melyet 2002-ig, nyugdíjazásáig látott el. Igazgatói stratégiai célja az volt, hogy Végegyháza kisközség mindenkorai iskolás gyermekeinek egyenlő esélyt teremtsen megalapozott továbbtanulásukhoz s majdani életpályájukhoz. Iskolaszervező tevékenységéért a Békés Megyei Tanács által alapított *Czabán Samu Díj* kitüntetést kapta. Közéleti tevékenysége jelentős, Végegyházán önkormányzati képviselő, polgármester is volt.

Bordás Antalné Varga Margit tanárnő

Gyakorlóévet a Nagyszénási Általános Iskolában töltötte, a Szegedi Tanítóképzőben 1961-ben szerezte meg tanítói oklevelét. 1978-ban a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán általános iskolai tanári diplomát szerzett. 1984-ben Budapesten vezetőképzőt végzett. 1961–1963 között Gerendáson 1–4. osztályt, 1963-tól 1968-ig Csorváson 1–4. osztályt tanított, 1968-tól 1969-ig Sarkadon napközis nevelő volt. 1969-től 1997-ig Gyulán a 3. sz. Általános Iskolában dolgozott. Itt négy évig szakmai munkaközösséget vezetett, 1976-tól 1983-ig igazgatóhelyettesként, 1983-tól 1997-ig igazgatói beosztásban végezte munkáját. Nyugdíjba vonulása után három évig az ÉKP országos központjában dolgozott Budapesten. Feladata volt a dr. Zsolnai József által kidolgozott alternatív pedagógiai program szerint tanító pedagógusok továbbképzésének megszervezése.

Csetényi Mihály tanár úr

Jó érzéssel gondol a szegedi évekre, főleg a kémia tanszékre, ahol családiás légkör uralkodott. Pályafutását Tizsasason kezdte, majd szülőfalujában folytatta. Az 1964-ben indult matematika háziversenyt jelenleg is folytatja nyugdíjasként. Tanulói eredményesen szerepeltek szaktárgyi versenyeken matematikából és kémiából. Több tanítványa emelt szintű matematika tagozaton tanult tovább, tanárok, programozók, mérnökök, gyógyszerészek, vegyészek kerültek ki közülük. Szaktárgyain kívül testnevelést is tanított, diákjai eredményesen vettek részt sportversenyeken. A sportban végzett munkájáért országos elismerésben részesült. Iskolájában sikeres sport lett a sakk, sakktáborban, sakkversenyeken, sakkolimpián vett részt diákjaival. Húsz éven át a Tiszazugi DSL elnökeként szervezte a járási versenyeket. A község életében is kivette a részét tizenhat éven át mint társadalmi tanácselnök helyettes. Munkáját több alkalommal is elismerték. *Csépa község díszpolgára* kitüntetésben részesült.

Csetényi Mihályné Molnár Amália tanárnő

A Szegedi Pedagógiai Főiskola biológia-földrajz szakán 1961-ben végzett. A mesterszálási iskolában igazgatói teendőket is ellátott, szaktárgyai mellett más tárgyakat is tanított.

1963-ban Csépara került, ahol nyugdíjazásáig tanított a kor elvárásainak megfelelően. Bekapcsolódott a község életébe mint TIT helyi vezető, Hazafias Népfrent tag, vöröskeresztes aktivista, Helyi Választási Bizottsági elnök. Falusi környezetben, természetközeli tanítványai szívesen gyűjtöttek szemléltetőanyagot, szerették a kísérleteket. Többen közülük biológiához és földrajzhoz kapcsolódó szakképesítést szereztek. Honismereti pályázatokkal is eredményesen szerepeltek, rendszeresen részt vettek szaktantárgyi versenyeken. Több szakmai társaságnak tagja, valamint a Tájak Korok Múzeumok mozgalom ifjúsági tagozatának országos választmányi tagja volt. Honismereti elismerései: *Ortutay Gyula- és Sebestyén Gyula emlékérem*. Oktató-nevelő és közösségi munkájáért is többféle elismerésben részesült.

Dr. Demeterné Sajtos Mária tanárnő

1961-ben tanítói oklevelet szerzett Szegeden. 1975-ben végezte el az Esztergomi Tanítóképző Főiskola kétéves komplex tanfolyamát, majd 1985-ben a JATE Bölcsészettudományi Kar pedagógia szakát. 2002-ben minőségügyi tanácsadó képesítést szerzett. Tanítóként dolgozott Kenderesen, Százhalombattán, 1975–1985 között szakfelügyelő, vezető szakfelügyelő volt Pest megyében, 1985–1986 között pedagógiai tanácsadó. Az OPI Továbbképzési Tanácsadási Osztályán betöltött munkatársi pozíció után a Körösi Csoma Sándor Általános Iskola igazgatóhelyettesi posztját nyerte el, melyet 1996-os nyugdíjazása után még 1999-ig betöltött. Tovább dolgozott a Sérültekért Alapítványnál, a Fogyatékosok Nappali Ellátó Intézményének vezetője lett. 2010-ig oktatási, pedagógiai fejlesztési, minőségfejlesztési tanácsadási tevékenységet folytatott. *Kiváló Munkáért* kitüntetéssel, *Pedagógiai díjjal*, *Körösi emlékéremmel* és *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* jutalmazták.

Déji László István tanár úr

Tanítói gyakorló évét Ambrózfalván, az Általános Iskolában töltötte. 1961–1963 között a Csanádalberti Általános Iskolában tanítóként dolgozott. 1963-tól 1971-ig a makói MÜM. 601. sz. Ipari Tanuló Intézet kollégiumi nevelőtanára és szakrajz óraadó tanára. 1967-ben a Tanárképző Főiskola levelező tagozatán

földrajz–rajz szakos tanári oklevelet szerzett. 1971-től 1977-ig Makón, a Bajza József Általános Iskolában tanár és úttörő csapatvezető. 1977-től 1982-ig Makó Városi Tanács VB. Művelődésügyi Osztályán osztályvezető-helyettes, tanulmányi felügyelő. Tűzrendészeti és állami igazgatási, valamint munkavédelmi szakvizsgát tett. 1982-től 1999-ig a szegedi Ifjú Gárda Nevelőotthon (ma Árpád Nevelőotthon) nevelőtanára. 1993-ban a Magyar Iparművészeti Főiskolán a „Vizuális kommunikáció tanítása” Pedagógusok Intenzív Posztgraduális tanfolyamán végzett. 1994-től 1995-ig igazgató-helyettes. 1999-től 2003-ig, nyugdíjazásáig az Alternatív Általános Iskola és Speciális Szakiskolában tanár és szakrajz oktató. Kitüntetései: *Kiváló Úttörővezető* (1973), *Kiváló Munkáért* (1987).

Déji Lászlóné Lele Éva Ilona tanárnő

1960. augusztus 1-jén nevezték ki gyakorlóéves tanítónak Sövényházára, ahol 1965. augusztus 31-ig tanított. 1963-ban felvételt nyert a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolára, ahol elvégezte a rajz szakot. Ezalatt felső tagozaton tanított rajzot, fizikát, kémiát, a dolgozók iskolájában magyart, fizikát és kémiát. 1965-ben Makóra került a Szoboszlai Imre iskolába. Alsó tagozatba kérte magát, így került a makói Kun Béla Általános Iskolába 1967. októberében. 1971. július 1-től a makói Bajza József Általános Iskolába helyezték át, itt tanított 1982-ig, majd az 1982–83-as tanévben a makói Bartók Béla Általános Iskolában. 1983. augusztus 1-től Szegeden, a Tarjánvárosi (ma Weöres Sándor) Általános Iskolában tanított 1997-es nyugdíjba vonulásáig. A soros előrelépéseken kívül is nagyon sok jutalmat kapott. 1974-ben megkapta az *Úttörő Szövetség Dicséret Oklevelét*. 1994-ben az ún. „F” kategóriába sorolták, ami a tanítói fizetés legmagasabb foka volt akkor.

Dr. E. Szabó Zoltán tanár úr

Gyermekkorát Endrődön töltötte, gimnáziumba Szeghalmon, tanítóképzőbe Szarvason járt. A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán 1961-ben ének–rajz szakon kapott diplomát. Oroszán kezdte a tanári pályát. Két év után a Főiskola Pszichológiai Tanszékén folytatta, aztán Kaposváron, végül Békéscsabán és Szarvason dolgozott. Negyvennégy éven át tanította a neveléstudományhoz tartozó tantárgyakat.

Volt rektorhelyettes, többször főigazgató-helyettes és tanszékvezető. Egyetemet Szegeden végzett (pedagógia), bölcsészdoktor az ELTE-n lett (logika), pedagógiai doktori iskolába szintén ide járt, itt szerzett tudományos fokozatot (PhD). Festőként több önálló és kollektív kiállításon szerepelt itthon és külföldön, festményei eljutottak Európán kívül Észak- és Dél-Amerikába, sőt Új-Zélandra is. Negyvenhat országban járt, főleg tanulmányúton.

Dr. Erdei Katalin tanárnő

1961-ben szerzett tanítói diplomát. Pedagógiai szakos előadóként a JATE-n, pszichológusként az ELTE-n végzett. Pedagógiai szakpszichológusi és klinikai szakpszichológusi végzettséget, valamint pszichoterápiás, csoportvezető terapeuta, hipnoterapeuta szakképzettséget szerzett. 1979-ben bölcsészdoktori fokozatot szerzett summa cum laude minősítéssel. Általános iskolákban, majd a Csongrád Megyei Pályaválasztási Intézetben, a SZOTE ÁOK és az SZTE Egészségtudományi és Egészségfejlesztési Intézetben dolgozott. Publikációs tevékenysége jelentős. Munkásságáért többek között *Pro Iuventute emlékplakettel, Honor Pro Meritis* kitüntetéssel jutalmazták. Tanítványai szeretetét, tiszteletét is elismerésnek tekinti. *„Szakmai- és életszemléletemet mestereim – Mérei, Barkóczi, Putnoki, Ranschburg, Mousong-Kovács, Popper – alakították. Szárnyakat a kitartó és munkabíró Édesapám, és a játékos, kreatív és embercentrikus Édesanyám adott. A határ a csillagos ég. Elértem, EMBERLEKEKET gyógyítottam. A földhöz két gyönyörű, okos unokám – Zsuzsanna és Péter – és fiam, Tamás mélységes emberszeretetével, határtalan tudásszomjával kötött”* – összegzi pályája iránti motivációját.

Erney Attiláné Gyarmathy Éva tanítónő

A Szegedi Tanítóképző Intézetben szerzett tanítói oklevelet 1961-ben. Tanított Békéscsámszonban, Kisdombegyházán, Battonya Kisdombegyházi úti tanyai iskolában összevont nyolc osztályt. Végül alsó tagozatos tanító lett Lőkösházán 1958-tól 1969-ig, amikor visszatért szülővárosába, Gyulára a 3. sz. Általános Iskolába, ahol egy évig a kisegítő osztály 1–3-at vitte, mivel közben levelező tagozaton elvégezte a Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolát logopédia-oligophén pedagógiai szakon

1971-ben. Ekkor kérték fel a városi logopédia létrehozására. 1973-ban az Eleki Nevelőotthonban másodállásban lett összetett feladatot ellátó pedagógus. Bár logopédusként ment nyugdíjba, tanítói tapasztalatainak mindig nagy hasznát vette.

Esztergály Keve tanár úr

A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán szerzett általános iskolai tanári oklevelet 1961-ben. A pedagógiai munkát Szeghalmon a Rozsnyai Kálmán Általános Iskolában kezdte el mint földrajz-rajz szakos tanár. Órákat adott a helyi középiskolában és az ipari tanuló iskolában is. Közben régi hobbiját, a fényképezést és filmkészítést is folytatta. A TV Híradó megyei tudósítója lett, több riportja megjelent. 1968 őszén Békéscsabára került, ahol a 611. sz. Ipari Tanuló Intézet kollégiumában nevelőtanár lett. Az anyaintézetben is adott órákat. Közben a Békés Megyei Népújságban fotói, tudósításai jelentek meg. Budapestre költözése után a sajtóban helyezkedett el, az Ország Világ c. folyóiratnál lett fotóriporter. Több lap is közölte munkáit, Hétfői Hírek, Magyar Ifjúság, Szabad Föld. Később a magánszférában dolgozott, fotókat, videókat készített. 2002-ben ment nyugdíjba. Régi hobija, a fotózás és videózás kiállításokon és a közösségi oldalakon él tovább.

Farkas Ferencné Bérci Mária Magdolna tanárnő

A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola matematika-ének szakán szerzett diplomát 1961-ben. 1961. augusztus 1-től Hódmezővásárhelyen, a Tarjáni Általános Iskolában tanított mindvégig, egészen 1995. augusztus 31-ig. Munkáját *Miniszteri dicséret, Kiváló Úttörővezető, Hódmezővásárhely Nevelésének Szolgálatáért Emlékérem, Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésekkel ismerték el. Három gyermek édesanyja, tizenegy unoka és hét dédunoka boldog nagyszülője.

Fenyvesi Tivadar tanár úr

Első diplomáját 1961-ben szerezte a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola román-földrajz szakán. Első és egyetlen munkahelyén, a Lőkösházi Általános Iskolában tanított nyugdíjazásáig. A földrajz mellett a testnevelés tanítá-

sát is rábízták. Örült ennek, mert világ életében szerette a sportot. 1964-ben elvégezte a testnevelés szakot is. Később oktatói képesítést szerzett labdarúgásból, kézilabdából és gyórtornából. Megalakította az iskolai leány, majd felnőtt női kézilabda csapatot. Az iskolás lányokkal az úttörő olimpián többször eljutottak a megyei döntőig. A fiú focicsapatokkal háromszor vettek részt az országos döntőn, kétszer dobogón végeztek. Munkáját többször elismerték: *Miniszeri dicséret* – pedagógiai munkáért, *Kiváló Határőr* – a gyerekek fizikai és szellemi felkészítéséért, *Eötvös József Emlékérem* (ezüst) – szakszervezeti tevékenységéért.

Fischer Ferencné Falusi Anna tanárnő

1958-ban érettségizett a Bicskei Állami Vajda János Gimnáziumban. 1958–1961 között a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola matematika-kémia szakos hallgatója volt. 1961-ben szerzett általános iskolai tanári képesítést. 1961-62-ben a Nagykáta-Vásártéri Általános Iskolában tanított. 1962–1996 között a Biatorbágyi 1. sz. Általános Iskola tanáraként dolgozott. 1996. augusztus 30-án nyugdíjba vonult. Pedagógiai pályafutása során a tanítás mellett reál munkaközösség-vezetői és osztályfőnöki munkát is végzett. Tevékenységét 1984-ben *Dicsérő Oklevéllel* és *Kiváló Munkáért* kitüntetéssel ismerték el.

Fukk Lászlóné Kakuszi Edit tanárnő

A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán 1961-ben matematika-kémia szakon általános iskolai tanári oklevelet kapott. Édesanyján, anyai nagyapján kívül a családjában még hat pedagógus volt. Két gyermeke más pályát választott. Harminchat év közalkalmazotti jogviszonnyal rendelkezik. Harmincnégy évig Miskolcon tanított. Pályája során volt osztályfőnök, munkaközösség-vezető, úttörőcsapat-vezető, és 1982. szeptember 15-től 1995. december 30-ig, nyugdíjba vonulásáig a Vörösmarty Általános Iskola igazgatóhelyettese. 1986-ban *Kiváló Munkáért*, 1996-ban *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésben részesült.

Gál Lajos tanár úr

Az általános iskolát szülővárosában, Csongrádon végezte. Középkiskolásként a Szegedi Vegyipari Technikumban tanult. Ezt követően

két évig dolgozott Budapesten. Technikusi oklevéllel a kezében volt laboráns az Országos Gyógyszeripari Kutatóintézetben. Főiskolai tanulmányait az 1958-59-es tanévben kezdte a Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika-kémia szakán. Sikeres államvizsgát követően tanári munkáját Kiskunfélegyházán a 608. sz. Szakmunkásképző Iskolában kezdte az 1961/62-es tanévben. 1976-tól nevezték ki a csongrádi Sággy Mihály Ipari Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézet igazgatójává. Tanári és igazgatói munkáját egyaránt a tanulóközpontúság vezette.

Gál Zoltánné Csontos Gizella tanítónő

1960. augusztus 1-től 1996. december 28-ig a Siroki Általános Iskola pedagógusa. Folyamatosan az alsó tagozatos 1-2. osztályos tanulókat tanította. Alsós munkaközösség-vezetőként évekig segítette a kollégák munkáját. Folyamatos önképzéssel, új módszerekkel és innovatív bemutató tanítási órákkal emelte az iskolai oktatás és nevelés színvonalát. Különleges tanulást és tanítást segítő módszereit a környékbeli iskolák pedagógusai is megismerhették. Egésznapos iskolaotthonos módszere sokat segített a gyerekek nevelése-oktatása terén. Aktív közösségi munkát vállalt az iskolai úttörőéletben mint kisdobos vezető. Munkáját számos elismeréssel díjazták. A mai napig elismert közéleti szereplő településén, illetve volt iskolájában.

Gergely Mihályné Czabai Margit Éva tanítónő

1961-ben szerezte oklevelét a Szegedi Tanítóképző Intézetben. 1960-ban került gyakorlóéves tanítónak Borsosberénybe, ahol 1965-ig tanított alsó tagozaton mindent, felső tagozaton éneket. 1965-től 1972-ig Dombiratoson napköziotthon-vezető és ételmezésvezető. 1972-ben Felsőpakonyra került, alsóban tanított, helyi, majd körzeti munkaközösség-vezető volt. 1986-ban Gyálon a Kossuth Lajos Általános Iskolában helyezkedett el. 1997-es nyugdíjazása után még két évig dolgozott itt. 1992-93-ban intenzív diplomamegújító továbbképzést végzett tanítói szakon. 1981-ben *Kiváló Munkáért*, 1998-ban *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésben részesült. Nyugdíjasként festeni kezdett, képeivel több csoportos és két egyéni kiállításon szerepelt. A pan-

démiáig bejárt a helyi iskolába korrepetálni a segítségre szoruló gyerekeket. *„Köszönöm a tíz éve kapott Aranyoklevelet és a mostani Gyémántot is. Igyekeztem megérdemelni.”*

Gurmai Imréné Bodó Friderika tanítónő

1960-ban kapta meg tanítói oklevelét Szegeden a Tanítóképző Intézetben. Vidéken kezdett, férjhez ment, és Budapesten élt ezután. Három lánya van, hat unokája, sikeresek, büszké rájuk. Először a Bikszádi úti Általános Iskolába került, utána az Arany János Általános Iskola és Gimnáziumban tanított 1–4.osztályosokat. Mindig mondták: *„Arany az iskolánk és a mi életünk is az!”* Az OPI felkérésére éveken át írás, olvasás és matematikai feladatlapokat készített, és Lénárd tanár úr, Demeter Katalin kérésére matematikai kísérletben vett részt az osztályával. Tanítványaival sok iskolai és kerületi versenyen szép eredményeket értek el. *„Számomra a gyerekek mindig első helyen álltak. Megadatik nekem, hogy a világ különböző tájairól keresnek fel, ami öröm és megtiszteltetés számomra! Sok közös kirándulás és színházlátogatás jó közösséggé formálta őket és a mai napig kapcsolatban vannak. Úgy érzem, érdemes volt így élnem!”* – ezzel a gondolattal hajtja álomra a fejét saját lányai és tanítványai miatt is.

Hajdu József tanár úr

1961-ben végzett a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola matematika–fizika szakán. Ez évben kezdett oktatni az akkori Vígh Matild Általános Iskolában. Pár évre rá szakmai munkaközösség-vezető lett a szeghalmi járásban. Munkáját mindig is igyekezett a lehető legjobb tudása szerint végezni. Több ízben volt főiskolai tanuló patrónusa, valamint több generációt beiskolázott Szeghalmon. Az évek során matematika tagozatos osztályt szervezett kollégáival az iskolában. A nyugdíjba vonulása előtti években a napközi otthonban dolgozott. Nyugdíjba a Tildy Zoltán Általános Iskolából vonult, ami a Vígh Matild Általános Iskola utódja. Ez az egy munkahelye volt élete során.

Hóza Dezsőné Nagy Valéria tanítónő

A Kemény Nándorné Tanítóképzőbe sikeres felvételt tett. 1961-ben szerzett oklevelet. Gyakorlóévét Bábólnán kezdte. Huszonhat évig

Komárom megyében élt, Súron és Ácsteszéken tanított. Munkáját mindig a gyermekközpontság vezérelte. Tehetséges tanítványait matematikából versenyekre készítette fel. A hátrányos helyzetű gyerekeket felkarolta. Járási munkaközösség-vezető volt környezetismeret tárgyból. Kétszer kapott *Miniszteri dicséretet*. Szegedre költözése után 1986-tól nyugdíjazásáig az újszegedi Móricz Zsigmond Általános Iskolában tanított. *„Boldog vagyok, hogy szép pályát választottam”* – vallja.

Illés Jánosné Jakobey Emma tanárnő

Első munkahelye a Makói Zenei Általános Iskola volt. Budapesten a Hegedű Utcai Általános Iskolában, majd a Derkovits Gyula Általános iskolában tanított egésznapos, majd klubrendszerben működő oktatási formában. Az iskolának igazgatóhelyettese, majd igazgatója is volt. Nyugdíjba menetele után a Bajza Utcai Általános Iskolában még közel tíz évig tanított. *„Örömmel tölt el, hogy mindig azt csinálhattam, amit szerettem. Az alkotómunkát és a fiatalokkal való foglalkozást. Sikerült olyan iskolákban tanítani, ahol a legfontosabb a gyerek volt, akiket tapintatos szeretettel és következetes szigorral okítottak a pedagógusok, olyan légkört teremtve, ahol jól érzi magát a tanár és a tanítvány. Ahol mindig segítenek abban és akkor, amikor szükség van rá. A tudás nem kényszerű tanulás, hanem a kíváncsiság kielégítésének eredménye. Valamiben mindenki tehetséges. A szunnyadó tehetség felfedezése nagy kihívás. Ezt megtalálni, ez a mi dolgunk, és nem is kevés.”* – vallja.

Keczer Béláné Pusztay Etelka tanítónő

Tanulmányait a Szegedi József Attila Tanítóképző Intézetben végezte, 1956. szeptember 1-től 1960. május 30-ig. Gyakornoki idejét Békés megyében, Szeghalmon töltötte. A tanítói oklevelet 1961. május 30-án Szegeden vehette át. Szeghalmon 1961. augusztus 1-től 1964. október 31-ig tanítónak alkalmazták. Szegeden 1965. február 1-től a Szegedi Járási Hivatal alkalmazásában helyettesítőként dolgozott 1968. április 21-ig. 1968. augusztus 1-től a Csongrád Megyei Gyermek és Ifjúságvédő Intézetben nevelőszülői tanácsadói állásban tevékenykedett. A feladatokat nyugdíjba vonulásig látta el, illetve még további nyolc évig (2008-ig). Elismerésként a Népjóléti Minisztérium ado-

mányozásában 1989-ben *Kiváló dolgozó* kitüntető jelvényt, 1997-ben *Batthyány-Strattmann László Díjat* vehetett át.

Kiss Jánosné Rumpf Erzsébet tanítónő

1956-1960 között a Szegedi Tanítóképző Intézetben folytatta tanulmányait. Tanítói gyakorló évét a Nemesszalóki Általános Iskolában töltötte. Oklevelét 1961-ben kapta kézhez. A Vasvári Általános Iskolában kezdte tanítói pályáját 1961-ben. 1964-1967 között Vecsésen és Csévharaszton tanított. 1967-ben került a Vecsési 4. sz. Általános Iskolába, itt dolgozott tanítóként 2003. október 15-ig. Munkáját *Kiváló Úttörő-vezető*, *Miniszteri dicséret* kitüntetéssel és *Vezető pedagógus* címmel ismerték el.

Kiss Pálné Kovács Ilona tanárnő

1961-ben vette át diplomáját a Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika-fizika szakán. Még ebben az évben pályázat útján Karcagra került. Első munkahelyén, a Zádor úti Általános Iskolában 1965-ig dolgozott, majd a Kiskulcsosi Általános Iskolába helyezték, mely nyugdíjba vonulásáig a munkahelye volt. A tanítás mellett húsz évig igazgatóhelyettesként, majd tíz évig igazgatóként dolgozott. Ezenkívül a városi matematika-fizika szakos munkaközösség vezetője, a városi pedagógus szakszervezet tagja, úttörő csapatvezető volt. Tanított esti tagozaton, osztályfőnökként is tevékenykedett. Munkáját *MUSZ Dicséroró Oklevél*, *Pedagógus Szolgálati Emlékérem*, *Kiváló Munkáért* kitüntetésekkel és *Karcag Város Kultúrájáért Díjjal* ismerték el. 1996-ban ment nyugdíjba, ezután több éven át dolgozott még óraadóként. Ma már családi körben tölti nyugdíjas éveit.

Korda Jánosné Majláth Róza tanítónő

1960-ban érettségizett a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Az Ecseghalván töltött gyakorlóév után 1961-ben kapta meg tanítói oklevelét. Szülővárosába, Kisújszállásra került, a Kosuth Lajos Általános Iskolába. Itt 1-2. osztályosokat tanított. 1967 őszétől 1997 szeptemberéig, nyugdíjazásáig a Kisújszállási Arany János Iskolában dolgozott, főként mint 1-2. osztályos tanító néni. Részt vett különböző szakmai kísérletekben, mint például a Varga Tamás féle matematika-, olvasástanítási módszerek. Számos továbbképzést elvégzett.

A környék pedagógusainak bemutató tanításokat tartott. Munkaközösség-vezetőként is tevékenykedett. Több tanítójelölt töltötte nála szakmai gyakorlatát. Megkapta a *Vezető Tanítói* címet és a *Kiváló Munkáért* kitüntetést. Nyugdíjazása után még hat évig tanított. Gyermekei, majd később unokái is szívesen hallgatták, hallgatják „hogyan volt!” történeteit a régi iskolákról. *„Hálás vagyok, hogy munkámat nem teherként, hanem örömteli hivatás-ként tudtam megélni”* – vallja.

Kovács Jánosé Szepesi Márta tanárnő

1961-ben szerzett diplomát a Szegedi Pedagógiai Főiskolán magyar-ének szakon. Első munkahelye a szolnoki Sipos téri Általános Iskola volt. 1968-tól a jogutód Ságvári körüti Általános Iskolában folytatta a munkát. Itt kezdett foglalkozni karvezetéssel és kapcsolódott be az „Éneklő Ifjúság” mozgalomba: kórusával arany oklevelet és „Év kórusa” címet szerzett. 1975-ben *Miniszteri Dicséretben* részesült. 1984-től az iskola napközis nevelője volt. A többszöri átalakítás során segítette az iskola működését. 1986-ban *Kiváló Munkáért* kitüntetésben részesült. 1995-ben vonult nyugdíjba. Gyakran látogatott iskolájába, de napja nagy részét férjével, gyermekeivel és unokáival tölti.

Kölgyesiné Bódis Julianna tanítónő

1956-tól 1960-ig a szegedi József Attila Tanítóképzőben tanult. 1961-ben szerezte tanítói oklevelét. 1960-tól 1963-ig a Csokonyavivontai, 1963-tól 1972-ig a Somogyszöbi Általános Iskolában kapott tanítói állást. 1972-től 1983-ig Kaposváron a MÁV Nevelőotthonban nevelőtanár. 1983-tól 1998-ig Kaposváron, a Toldi Miklós Általános Iskola és Gimnáziumban napközis nevelő. 1982-ben pszichológia-beszédművelés szakon végzett a Debreceni Egyetem kihelyezett szakán Budapesten. Könyvtárosi munkájáért 1969-ben *Miniszteri dicséretben* részesült.

Kőszegi Lászlóné Zsombok Eszter tanárnő

A Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika-fizika szakán végzett jeles diplomával 1961-ben. A szegehalmi járás kikérte a főiskoláról Körösladányba tanítani. 1961-től 1964-ig Körös-

ladányban tanított, majd Gyulán folytatta munkáját 1966-ig. Ez évtől 1996-ig, nyugdíjazásáig ismét Körösladányban tanított. Nyugdíjasként visszahívták, 2003-ban fejezte be végleg az oktatást az iskolában. 2003 után otthon korrepeztált, érettségire készítette fel a tanulókat 2020-ig. Jó képességű tanulóival szakkörökön, kis matematikusok baráti körében foglalkozott. Szép eredményeket értek el megyei szinten, országos versenyre is bejutottak. Országos továbbképzéseken vett részt matematikából, bemutató órákat tartott. Munkáját kétszeri rendkívüli előléptetéssel, *Kiváló Munkáért* és *Kiváló Úttörővezető* kitüntetéssel ismerték el. Tanítványai közül többen matematikatanárok lettek, büszke rájuk. Volt tanáiraira tisztelettel gondol, mert példamutatásukkal segítették emberi és szakmai fejlődésében.

Michna Józsefné Lele Etelka tanárnő

1961-ben szerzett tanítói oklevelet Szegeden a József Attila Tanítóképző Intézetben. 1979-ben a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola technika szakán általános iskolai tanári diplomát kapott. Székkutason és Balástyán, majd 1971 és 1979 között Sándorfalván az Általános Iskolában tanítóként dolgozott. 1979-től 2000-ig ugyanebben az iskolában általános iskolai tanárként tevékenykedett. Tanítványai többször nyertek járási és megyei tanulmányi versenyeken. 1983-ban Országos Tanulmányi Versenyen 2. helyezést ért el egyik tanítványa. Folyamatosan részt vett a tanárjelöltek gyakorlati képzésében, többször fogadott államvizsga előtti gyakorlatra hallgatókat, akik sikeresen diplomát szereztek. Elismerései: *Magyar Úttörők Szövetségének Országos Tanácsa – Dicsérő Oklevél* (1982), „*Eredményes Munkáért*” miniszteri dicsérő oklevél (1987), SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző Kar – *Aranyoklevél*.

Mihályi Istvánné Varga Irén tanárnő

1961-ben megszerzett diplomájával a Tószegi Általános Iskolában kezdett tanítani. 1969-ben került Szolnokra, a Bajcsy úti Általános Iskolába magyar–történelem szakos tanárként. 1977-től igazgatóhelyettesként dolgozott az Áchim úti Általános Iskolában, utána 1978-tól 1990-ig szintén igazgatóhelyettesként a Rákóczi úti Általános Iskolában. 1990-ben került a Szolnoki Ruhaipari

Szakközép- és Szakiskolába, ahol magyart, történelmet tanított. 1999-ben ment hivatalosan nyugdíjba, helyettesítő pedagógusként még 2002 júniusáig dolgozott. Pályája során nagy gondot fordított szakmai továbbképzésére. Hallgatója volt a Tanárok Nyári Akadémiájának és a Nyári Egyetemnek. 1989-ben a történelem intenzív továbbképzést kiváló osztályzattal végezte el. Iskolai, majd városi szakmai munkaközösség-vezető volt. Diákjait rendszeresen készítette fel tantárgyi tanulmányi versenyekre, ahol jelentős eredményeket értek el. Kitüntetései: *Kiváló Munkáért*, *Munka Érdemrend* bronz fokozat, *Érdemes Munkáért* plakett, *Eötvös József Pedagógiai Díj*.

Miklya Béla tanár úr

Érettségi után egy esztendő dolgozott a Magyar Államvasutaknál, majd jelentkezett a Szegedi Pedagógiai Főiskolára, ahol 1961-ben szerzett szlovák–földrajz szakos diplomát. Békéscsabán először a 6. sz. Általános Iskolában kezdett dolgozni, majd a 7-es számúban. Később a Megyei Gyermekek- és Ifjúságvédő Intézet alkalmazottja lett. Több éven keresztül gyermekvédelmi és gyámügyi feladatokat látott el. 1981 decemberében visszatért a pedagógiai pályára, az akkori Pádrach Lajos Általános Iskolába, ahol szaktárgyait tanította. Az itt töltött rövid idő után került az Általános Iskolai Diákotthonba. Ez a munka már korábban is vonzó volt számára. Itt egészen 1996 decemberéig dolgozott, amikor nyugdíjas lett.

Milovszky Istvánné Orbán Zsófia tanárnő

A Szegedi Pedagógiai Főiskola biológia-földrajz szakán végzett 1961-ben. Pályázat útján elnyerte a Budapest XXI. kerületi Szárca Utcai Általános Iskola szakjának megfelelő tanári állását, 1996-ban onnan ment nyugdíjba. Szaktárgyait és kémiát tanított, csapatvezető lett tíz évig. Munkáját igazgatóhelyettesként folytatta, majd 1976-tól négy cikluson keresztül igazgatóként. Jól képzett, összetartó tantestületben kezdte igazgatói munkáját. Szülőkkel, gyerekekkel folytatódott jó kapcsolata, ismerték, becsülték, segítették. Támogatta a versenyekre és szereplésekre való felkészülést, elvárta az eredményességet iskolai, kerületi, budapesti, országos szinten is. Kollégáinak

biztosította a továbbtanulást, kiemelve a képesítés nélküli tanítókat, a nyelvtanulást is támogatta. Iskolai munkáján túl a kerületi feladatokat is segítette, fiatal pedagógusok patrónusa volt. Tagja volt a pályázó igazgatókat meghallgató bizottságnak. Igazgatói megbízatása 1996-ban lejárt, már nem pályázott újra.

Monoki Pálné Balatoni Rózsa tanárnő

A Szegedi Pedagógiai Főiskolán szerzett magyar-történelem szakos tanári oklevelet 1961-ben. Pályáját az Arany János Általános Iskolában Kisújszálláson kezdte magyar-történelem szakos tanárként, osztályfőnök is volt. Úttörő csapatvezetőként tábortokat szervezett, vezetett, koordinálta az ifjúsági életet. 1996-tól 2008-ig Kisújszálláson az Illésy Sándor Szakközép- és Szakiskolában a felnőttképzés területén magyar szakos tanárként dolgozott. Munkáját 1965-ben *Kiváló Úttörővezető* kitüntetéssel, 1988-ban a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa *Kiváló Munkáért* kitüntető jelvényével ismerték el. Érdeklődési körébe tartozik az olvasás, kertészkedés, emellett családját segíti.

Dr. Novák Pál tanár úr

A szegedi József Attila Tanítóképzőben érettségizett 1960-ban, tanítói diplomáját 1961-ben kapta meg. 1968-ban a Szegedi Tanárképző Főiskolán elvégezte a földrajz-rajz szakot. A Debreceni Tudományegyetemen 1978-ban pedagógia szakos, majd 1985-ben bölcsészdoktori diplomát szerzett. Pedagógus pályája során negyvenegy év alatt tanított tanyán, falun, városban, általános és középiskolában. Mindenkor igyekezett a legjobb tudása szerint dolgozni, eredményeket elérni. Számos elismerésben, kitüntetésben részesült. A szakmai innováció-modernizáció híveként mindenkor egy gyermekközpontú progresszív nevelőiskola megvalósításáért dolgozott. Részt vett a Tizenkét Osztályos Komplex (komprehenzív) iskolamodell kifejlesztésében Dr. Lóránd Ferenc irányításával. Céljai megvalósításáért vezetői feladatokat is vállalt: nyolc évig igazgatóhelyettesként, tizenkilenc évig igazgatóként dolgozott. A békéscsabai Madách Utcai Általános Iskolából 2002. április 1-jén nyugdíjba vonult. Nyugdíjasként közoktatási szakértői feladatokat látott el.

Pusztai Tibor tanár úr

1958-ban a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia-földrajz szakára jelentkezett, ahol 1961-ben oklevelet szerzett. Szeged környéki falvak általános iskoláiban tanított. 1978. augusztus 1-től nyugdíjazásáig, 1996. december 31-ig a Hámán Kató (Ima Alsóvárosi) Általános Iskolában tanított. Ez idő alatt a Tanárképző Főiskola megbízásából szakvezető tanárként dolgozott. Kísérleti tankönyvek kipróbálásában is részt vett az Országos Pedagógiai Intézet szervezésében. 1967-ben középiskolai tanári képesítést szerzett biológia szakon. Iskolai honvédelmi munkájáért *Kiváló Munkáért ezüst fokozatát* adományozta számára a Honvédelmi Minisztérium. Ifjúsági vöröskeresztes és az úttörőmozgalomban végzett munkájáért *Dicsérő oklevelet* kapott. 1980-ban *Kiváló Munkáért kitüntető jelvény*rel jutalmazták. Nyugdíjazásakor *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* tulajdonosa lett.

Radovicsné Kovács Magdolna tanárnő

A Szegedi Pedagógiai Főiskolán, földrajz-rajz szakon kapott oklevelet 1961-ben. A „nagybetűs” életet megkezdve Kőszegen a MAV Nevelőintézetben nevelőtanár lett. 1964-től 1967-ig a Mezőkomáromi Általános Iskolában tanított. 1967-ben Székesfehérváron az Ybl Miklós Általános Iskola állományába került először napközis tanárként, majd szakját tanította tizenhét tanévben. Komplex tanfolyamokat végzett (rajz, földrajz, pedagógia), és közben az osztályfőnöki munkaközösség feladatait, teendőit látta el. 1988-ban Székesfehérváron a Nemes Nagy Ágnes Leánykollégiumban nevelőtanári beosztásba került. „Aktív” korszakát lezárva nyugdíjas lett 1996-ban. Nyugdíjas éveiben szakkör tagjaként rajzolt, festett, megtanulta az üvegfestészetet és kerámiázott. Kiállításokon vett részt több alkalommal. 2011-ben *Aranyoklevelet* kapott, bizakodva várja a *Gyémántot*.

Sámoly Györgyné Dóczi Klára Ágnes tanárnő

A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán történelem-ének szakos tanárként végzett 1961-ben. 1983-ban Okleveles Államigazgatási Szakmai vizsgát tett. Az ELTE Társadalomtudományi Karán történelem szakos diplomát szerzett 1993-ban. Cegléden kezdte pályáját mint szaktanár és ifjúsági vezető. 1969-től 1970-ig

a Szolnok Városi Tanács VB Művelődési Osztályán közművelődési felügyelő. A szolnoki Beloiannis uti Általános Iskola igazgatóhelyetteseként és szaktanárként szolgálta az ifjúságot 1979-ig, majd a Szolnoki Városi Tanács VB Művelődési Osztályán dolgozott. 1985–1995 között a szolnoki II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola igazgatóhelyettese szakmai munkája mellett. Ezután hat évig a megyei Pedagógiai Intézet munkatársaként felméréseket végzett a megye általános és középiskoláiban 2002-ig. A Dolgozók Iskolájában 1990-től 1995-ig tanított súlyos magatartási és intellektuális gondokkal küzdő tanulókat, jó eredményeket ért el velük. Az ifjúsággal egész pályafutása alatt igen közeli kapcsolatban állt, segítette előrehaladásukat. Öt alkalommal kapott minisztériumi kitüntetést.

Sebőkné Józsa Mária tanítónő

A Szegedi Tanítóképzőben érettségizett 1960-ban. A képesítő vizsgát ugyanitt 1961-ben tette le. Gyakorlóévet a Szentés-Vekerhádi Általános Iskolában töltötte, 1962-ig itt dolgozott. 1962-től 1966-ig Makón a Kisegítő Iskolában, 1966-tól 1971-ig Szegeden a Gedói Általános Iskolában tanító. 1971-től a Szeged-Tarján I. majd Révai Általános Iskolában tanító, 1980-tól igazgatóhelyettes, 1985–1995 között igazgató. 1995-ben, az iskola megszűnésével nyugdíjba vonult. Munkáját *Miniszteri dicséret* kitüntetéssel ismerték el. Két fia, hat unokája és egy dédunokája van.

Simonyi Jánosné Károly Margit tanítónő

1960-ban került a Kiskunhalas-Tajó I. számú iskolába mint gyakorlóéves tanítójelölt. Oklevelének megszerzése után, 1961-ben áthelyezték a Kiskunhalas-Tajó II. számú iskolába. 1962-ben a Zsana központi iskola nevelője lett. Felső tagozatos összevont osztályokban, majd alsó tagozat 1–4. összevont osztályában tanított. Részt vett a felnőttoktatásban. 1976-ban áthelyezést nyert a Kiskunhalas Fazekas Gábor utcai Általános Iskolába. Nyugdíjaztatásáig, 2000. augusztus 30-ig ott dolgozott. Azóta heti néhány órában fejlesztő munkát végez. Munkája során sok alternatív programban vett részt, a Nyelvi-irodalmi kommunikációs program megismerése után szaktanácsadóként segítette a megye területén a munkát. Elvégezte az átlagostól eltérő tanulók fejlesztése

tanfolyamot, valamint a helyi tanterv készítése megnevezésű szakot. 1974-ben *Miniszteri dicséretben*, 1982-ben *Kiváló Úttörővezető*, 1983-ban *Kiváló Munkáért* kitüntetésben részesült. „A tanulókkal való foglalkozás számomra soha nem volt munka. Örülök, hogy pedagógus lehettem” – vallja.

Somogyi Gyuláné Tóth Anna tanárnő

Gyakorlóévet Szeghalmon a Rozsnyai Kálmán Általános Iskolában töltötte. Tanítói oklevelének megszerzése – 1961 – után itt folytatta a tanítást az alsó tagozatban. 1969-től nevelőtanári munkát végzett Szőlősgyörökön a Fővárosi Nevelőotthonban. 1974-től Békéscsabán az Áchim L. András Általános Iskolában tanított. 1982-től nevelőtanári munkát végzett Békéscsabán a MÁV Nevelőotthonban. 1985-ben főiskolai diplomát szerzett nevelőtanár szakon. 1986-tól Békéscsabán a Rózsa Ferenc Gimnáziumban főállása mellett óraadó volt öt tanéven keresztül. 1997-től nyugállományba vonult. 1999-ig tovább dolgozott a MÁV Diákotthonban, 2001–2002-ben helyettesített ugyanitt. 2011-ben *Aranydiplomát* kapott.

Szabó Juliánna Éva tanárnő

1961-ben végzett a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola történelem-ének szakán. 1961-től 1965-ig Abonyban zenei tagozaton tanított. 1965-66-ban zenetanár az abonyi Bihari János Állami Zeneiskolában. 1966-tól 1970-ig igazgatóhelyettes a Budai Járási Körzeti Állami Zeneiskolában, majd a Körzeti Állami Zeneiskolában Érden. 1968-tól 1975-ig az Ifjú Zenebarátok Magyarországi Szervezetének országos vezetője tagja. 1970 novemberétől 1990 júliusáig a Budai Járási Körzeti Állami Zeneiskola, majd az érdi Körzeti Állami Zeneiskola igazgatója. 1984-ben végzett az ELTE nevelésszociológia szakán. 1990-től 2013-ig címzetes igazgató, tanár az érdi Városi Zeneiskolában és a szolfézs-zeneelmélet szakmai munkaközösség vezetője. Piliscsabán 1992-től 2000-ig alapító igazgatója a Zene- és Társzművészetek Iskolájának. 2013-ig az érdi zeneiskola, Lukin László AMI tanszakvezető zenetanára volt nyugdíjas részfoglalkozásúként. Kitüntetései: *Szocialista Kultúráért* (1974, 1984), *Kiváló Munkáért* (1980), *Érd Közoktatásáért* (1996), *Piliscsabáért Emlékplakett* (1999) *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* (2000).

Szabóné Kátai Kornélia tanárnő

A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola matematika-kémia szakán általános iskolai tanári oklevelet szerzett. Győrben kezdett tanítani, 1962-ben az új Gedói Általános Iskolában, majd a Kolozsvári téri J. Gagarin iskolában folytatta a munkát. Szaktárgyai tanításán kívül a dolgozók esti iskolájában is tanított, és nevelte tanítványait. A számítógépek megismerését (BASIC-tanfolyam, rendszerszervező tanfolyam) és oktatásban való hasznosítását is fontosnak tartotta. Kevés kivételtől eltekintve osztályfőnök volt, ez és a sok tanulmányi és osztálykirándulás adott lehetőséget arra, hogy tanulóival szoros kapcsolatot alakítson ki. Örömmel tölti el, hogy régi tanítványaival most is kapcsolatot tarthat. Két lánya pedagógus, van két unokája. A *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* tulajdonosa.

Dr. Szatmári Gáborné Szűcs Ilona tanárnő

1961-ben szerzett tanítói képesítést a Szegedi Tanítóképző Intézetben. 1986-ban a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán nevelőtanári szakot végzett. 1960-tól 1977-ig a Körösladányi Tüköry Lajos Általános iskolában tanító, munkaközösség-vezető. Több pedagógiai kísérletben vett részt. Bevezetésének első évében kezdte tanítani az „új matematikát”. 1977-től 1986-ig Békéscsabán a 9. sz. Általános Iskolában tanító, 1978-tól 1989-ig városi munkaközösség-vezető. 1986-tól 1999-ig a békéscsabai József Attila Általános Iskolában igazgatóhelyettes. Feladata volt az alsó tagozat irányítása. 1986-tól a gyakorlati képzés koordinátora, a gyakorlati képzés helyi módszertanának kidolgozója. A Tanítóképző Főiskolán a környezetismeret tantárgypedagógiát oktatta óraadóként. Egyik tanítványa az országos tanítási versenyen második helyezést ért el. 1993-tól versenybizottsági tag, elnök a városi tanulmányi versenyek szervezésében. A Pedagógiai Intézetben tantárgyi mérésekben, felmérések értékelésében, felmérő anyagok továbbításában, rendezésében működött közre. 1999-ben nyugdíjba vonult, majd tanítóként tovább dolgozott Békéscsabán, illetve 2001-től 2006-ig Csemőn.

Szunyogh Ferenc tanár úr

A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola földrajzrajz szakán, majd a Magyar Képzőművészeti

Főiskolán végzett. Győri pályakezdése után az oktatás valamennyi szintjén dolgozott. 1975-től a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kar Vizuális Nevelési Tanszékének oktatója, majd nyugdíjazásáig, 1997-ig tanszékvezető docense. A Győri Balett és Képzőművészeti Szakközépiskola óraadó tanára. Közreműködött a főiskolai rajz szakkollégiumi képzés országos tantervi bizottságában. Az Apáczai Karon részt vett a komputer-grafika oktatásának bevezetésében, valamint a Győri Grafikai Műhely létrehozásában és kollektív tárlatain. A „Kisalföld” c. megyei napilap külső munkatársa. Sokszorosító grafikai munkássága mellett alkalmazott grafikai tevékenysége is jelentős, könyvkiadók, intézmények és ipari vállalatok számára tervezett könyvborítót, kiadványokat, reklámanyagot. Tagja a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének. Számos hazai és külföldi kiállításon mutatta be alkotásait. Kiemelkedő grafikai munkáit több díjjal és elismeréssel jutalmazták. Oktatói-alkotói munkásságát közel hatvan éven át a nagy történelmi múltú, csodaszép Győr város sokszínű, értékmegőrző és szerethető mozgalmassága motiválta.

Urbán Gyuláné Kovács Irén tanítónő

Gyakorlóévet a Miskei Általános Iskolában töltötte. 1961-ben szerzett tanítói oklevelet a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Miskén szinte mindent tanított tizenegy év alatt (többek között történelmet, mezőgazdasági ismereteket felnőttek esti iskolájában). 1972-ben Kalocsára került napközis nevelőnek a III. sz. iskolába, majd 1973 januárjában áthelyezéssel lett a Vén József Általános Iskola tanítója. 1999-ben ment nyugdíjba negyven év szolgálati idővel, 2000 decemberéig még tovább dolgozott a Kertvárosi Általános Iskolává változott intézményben. 2002-ben óraadóként dolgozott, 2004-ben fél évig helyettesítőként. Minden alkalmat megragadott a továbbképzésre és az önképzésre. 1986-ban lehetősége nyílt a bajai Tanítóképző Főiskolán megújítani tanítói oklevelét. Munkáját *Kiváló Úttörővezető*, *Miniszteri dicséret* kitüntetésekkel és városi díjakkal ismerték el.

Vargáné Simó Mária tanárnő

A sarvasi gimnáziumban érettségizett. Érettségi után jelentkezett Szegedre a Pedagógiai

Főiskola matematika-kémia szakára, ahová felvételt nyert. Így 1958-tól 1961-ig tanult a főiskolán. A diploma megszerzése után Dévaványán tanított 1961-től 1965-ig. 1965-től 1980-ig Petőfibányán tanított, majd Zagyvaszántóra került, ahol 1980-tól 1995-ig dolgozott tanárként. Innen vonult nyugdíjba 1995-ben.

Várhidiné Szabó Erzsébet tanárnő

Az 1958-59. tanévtől 1960-61-ig a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán végezte magyar-történelem szakon tanulmányait jeles eredménnyel és szerzett általános iskolai tanári végzettséget 1961. június hó 1. napján. Az 1978-79. tanévtől 1980-ig a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán szerzett oklevele alapján a József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán pedagógiai szakos előadónak nyilvánították 1981. június 23-án. Pedagógiai feladatait mindvégig folyamatosan végezte szegedi iskolájában nyugdíjas koráig. Szintén pedagógus férjével együtt állandó szegedi lakos.

ARANY

Alexiné Marián Orsolya tanárnő

Szegeden szerzett diplomát 1971 júniusában a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia-mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakán. 1974-ben ugyanitt földrajz szakos diplomát kapott. Első munkahelye a Pusztaszeri Általános Iskola volt, ahol biológiát tanított hét évig. Három gyermeke születése miatt szegedi állást vállalt az akkori Kisegítő Iskolában. Budapesten elvégezte a gyógypedagógiai munkakörhöz szükséges Meixner-féle dyslexia prevenció és redukációs iskolát. Harminckilenc év munkaviszonnyal a szegedi Sólyom utcai Általános Iskolából nyugdíjazták. Ekkor már húsz éve dolgozott piackutatóként is. Nyugdíjazása után még három évig piackutatást tanított a KISOSZ szegedi Rigó utcai iskolájában.

Antal István Gábor tanár úr

1961-ben a Bajai Tanítóképző Intézetben szerzett tanítói oklevelet. Gyakorlóévet Sükösdön töltötte, 1961-62-ben felső tagozatban tanított. 1962-től 1965-ig Vácott dolgozott nevelőtanárként. 1965-1966 között Jánoshalmán magyart,

éneket és rajzot tanított. 1966-tól 1979-ig Baja város úttörőelnöke és az úttörőház igazgatója 1975-ig. 1971-ben a Szegedi Tanárképző Főiskolán magyar-ének-zene szakos általános iskolai tanári, majd a JATE BTK-n 1977-ben pedagógia szakos tanári diplomát szerzett. 1979-től 2002-ig, nyugdíjazásáig a Bajai Eötvös József Tanítóképző Főiskola művészeti-nevelési tanszékén tanított éneket, szolfézst, zenirodalmat, ének-zene tantárgypedagógiát. Pedagógiai pályájával párhuzamosan a Hangversenykórus diplomával kitüntetett Bajai Liszt Ferenc kórus korrepetitora, a főiskola vonós kamarazenekarának megszervezője és művészeti vezetője. 1981-től 1984-ig a Bajai Türr István Közgazdasági és Postaforgalmi Szakközépiskola leánykarának dirigense, majd 1992-2002 között a főiskola női karának karvezetője, dirigense.

Bakainé Bori Magdolna tanárnő

Csongrádon a Batsányi János Gimnázium reál tagozatán emelt szinten tanult matematikát, fizikát és kémiát. Fizika és kémia órákon sokat kísérleteztek. Nővére Szegeden tanult, így oda jelentkezett a Tanárképző Főiskola matematika-kémia szakára. A főiskola befejezése után két évig Szentesen dolgozott. Volt kollégiumi tanár, és tanított is, majd Csongrádra költözött, és Csanyteleken vállalt tanári munkát. Nyugdíjazásáig matematikát és kémiát tanított.

Balásné Kószó Mária tanárnő

1971-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-ének-zene szakán. Nagy szeretettel emlékszik főiskolai tanáira, elsősorban Kardos Pál tanár úrra. Makón és Mezőkövesden tanított, majd 1977-től a miskolci Gárdonyi Géza Általános Iskolában. Az itt töltött húsz esztendő során kórusaival gyakran fellépett az Éneklő Ifjúság hangversenyében, ahol arany és ezüst minősítéseket értek el. Diákjai vetélkedőkön, városi, területi versenyeken szép eredményeket értek el. Volt osztályfőnöki munkaközösség-vezető, tartott bemutató órákat. Folyamatosan képezte magát, Felsőfokú Karvezetői Tanfolyamot, ének-zenei komplex, néptánc és gregorián tanfolyamot végzett. 1998-tól nyugdíjazásáig Budapesten, a zuglói Heltai Gáspár Általános Iskolában folytatta tevékenységét, nyugdíjasként még négy évet tanított. 1989-ben *Miniszteri Dicsé-*

rettel, 2006-ban *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel*, 2007-ben *Kardos Pál Emlékéremmel* jutalmazták. Mindig fontos volt számára a kóruséneklés, amelytől ma sem szakadt el. Nagy öröme ez a hagyományt gyerekeinek, unokáinak is sikerült átadnia.

Balogh Gyárfás tanár úr

1971-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakán. 1985-ben pedagógiai szakon szerzett egyetemi diplomát. A Hajósi Általános Iskolában 1971-től 1980-ig szaktárgyait tanította és osztályfőnök volt. 1980–2010 között az iskola igazgatója. Igazgatói megbízatása alatt az iskolában bevezették a német nemzetiségi nyelvoktatást, a magyar és matematika tárgyak szakrendszerű, differenciált évfolyamszintű oktatását. Fontos szerepet kapott az iskolai hagyományok és a helyi néprajz ápolása, a testvériskolai kapcsolatok létesítése. Kidolgozták a nevelő iskolamodellt (a tanulók önismeretének mérése, pályaorientáció, szociometriai státusz, énkép mérése), új napközi és szabadidős központ épült. Pedagógiai továbbképzéseken, német nyelvtanfolyamon vett részt, pedagógiai szakértői és ECDL Start vizsgát tett. Számos publikációja és kiadványa jelent meg. Közéleti tevékenysége jelentős. Munkáját 1979-ben *Miniszeri dicsérettel*, 2013-ban *Hajós Városért díjjal* ismerték el.

Dr. Bodor Szabolcsné Klotz Irén tanárnő

A főiskola elvégzése után a vecsési 3. sz. iskolában kezdett, ahol édesanyja, Klotz Mihályné tanítónőként dolgozott. Sokat tanult tőle, elsősorban a gyerekek szeretetét, ami végigkísérte hosszú pedagógus pályáján. A budapesti Kondor Béla Általános Iskolában folytatta munkáját a matematikai munkaközösség vezetőjeként. Feladatai közé tartozott az óra-rendkészítés is. Munkáját megbecsülték, vezető tanárrá választották, *Kiváló Dolgozó* kitüntetést kapott. 1986-ban felkérték a XVIII. kerületi Bajcsy-Zsilinszky iskola igazgatóhelyettesi állására, ahol két évig helyettes, majd megbízott igazgató lett. 1996-ban pályázat útján elnyerte az igazgatói állást. Tevékenysége alatt matematika tagozatossá vált az iskola, és a Pitagorasz Általános Iskola nevet kapta. Igazgatóként *Miniszeri dicséretet* kapott, majd nyugdíjba vonulásakor *„Művelődésért”*

oklevéllel tüntették ki. Hivatástudata gyermekeire is „áttragadt”, ők szintén pedagógusok lettek. Bizik benne, hogy három unokája közül talán az egyik tovább viszi a „fáklyát”.

Bogárdi Lászlóné Akli Margit tanárnő

A diploma megszerzése után Nógrádmegyében tanított matematikát és fizikát. Tizenhét szép évet töltött első munkahelyén, minden lehetséges munkakört betöltve a pedagóguspályán: kezdő tanárként osztályfőnök lett, majd ifjúságvédelmi felelős, munkaközösség-vezető, tíz éven át iskolaigazgató. Nógrád megye legnagyobb középiskolájában folytatódott szakmai életútja, ahol hét éven át szaktanári, tíz tanéven át vezetői feladatok várták (szakképzési teendők irányítása, koordinálása). Számos tanfolyamon, továbbképzésen vett részt, gyakran szervezőként, előadóként is, két újabb diplomát szerzett. Megvalósíthatta elképzeléseit, és közben mindig élvezte tanítványai, kollégái bizalmát, elismerését. Nyugdíjazása után még tizenegy évet részmunkaidőben dolgozott, de azóta napjait a családjára és hobbijaira fordítja. *„Ahhoz, hogy mindezt ilyen hatásokkal végig tudtam vinni, nagyban hozzájárult a főiskolán kapott alapozás (...), amit ezúton is köszönök szépen, és ezért nagyon hálás vagyok volt tanárainknak, a főiskola szellemiségének”* – vallja.

Bognár Mária tanárnő

1971-ben a Szegedi Tanárképző Főiskolán megszerzett matematika–énekezenes szakos diplomájával a budapesti Százados úti Általános Iskola és Gimnáziumban kezdte pályáját. 1979-től a cinkotai Georgina úti Általános Iskolában volt napközis nevelő, osztályfőnök, végül igazgatóhelyettes. 1982-ben az Országos Pedagógiai Intézetbe kapott meghívást, ahol oktatáskutatóként, tudományos munkatársként dolgozott. A hátrányos helyzetű diákok és fiatalok érdekében folytatott kutatási és iskolafejlesztő tevékenységet munkatársként, később fejlesztési programvezetőként, kutatásvezetőként. 2008-tól 2011-ig a Dobbantó programnak volt szakmai koncipiálója és a megvalósítás szakmai vezetője is. Azóta nemzetközi területen dolgozik, magyar delegáltja és szakértője volt a korai iskolaelhagyás megelőzésén munkálkodó európai bizottsági szakértői munkacsoport-

nak; vezetőségi tagja a Második Esély Iskolák európai szervezetének. Több uniós együttműködésben megvalósuló fejlesztő projekt szakmai vezetője volt. Szakértőként vett és vesz részt a végzettség nélküli iskolaelhagyást mérsékelni szándékozó hazai kiemelt projekteken.

Bubrjak István tanár úr

Egy Pest alatti faluban kezdte tanári pályáját, ahol sok gyerek családjában volt büntetett előéletű személy. Nem volt rossz gyakorlati képzőhely, toleranciára, empátiára, szigorra tanított, növelte a helyzetmegoldó képességet, a csapatban gondolkodás készségét. Később a Magyar Televízió akkor induló szegedi stúdiójában szerkesztőként kezdett dolgozni. Televíziós újságíróként dokumentum, ismeretterjesztő- és portréfilmeket készített, majd tévéfilmeket, operákat, revüt. Főszerkesztő-stúdióvezető, magánproducer, független producer lett. Napjainkig dolgozik, eddigi mérlege 150–170 önálló film, 40–50 élő adás, helyszíni közvetítés, híradók, tudósítások, riportok. *„Legyen bármi a neve, Főiskola, Tanárképző Kar, Pedagógiai Kar, ez az épület, itt a Boldogasszony sugárúton a mi otthonunk volt, büszkék vagyunk rá, és illesse megkülönböztetett tisztelet mindazokat, akik bennünket tanítottak, még holtukban is!”* – vallja.

Bukva Géza tanár úr

Harminckét évet töltött a közoktatásban. A történelem–testnevelés szakos diploma megszerzése után Budapesten kezdett dolgozni. Szerencsésnek mondhatja magát, mert mind a két tantárggyal kapcsolatban maradt. Az ELTE-n elvégezte a kiegészítő szakot történelemből. A Testnevelési Főiskolán a legmagasabb edzői végzettséget szerezte, atlétikai szakadzői diplomát. Egyéb munkaviszonyai is a pedagógiához és a neveléshez kötődtek. Pályáján törekedett a szakmai igényességre, a következetességre, a humánusra, az empátiára. A Testnevelési Egyetem szakvezető tanárként segítette és vezette a hallgatók tanítási gyakorlatát. Közép és emelt szinten érettségi elnök volt. Munkásságát Elismerő Oklevelekkel, *Toldi Miklós díjjal* és a *Magyar Diáksportért* plakettel ismerték el.

Czobor Imréné Bóna Erzsébet tanárnő

1971-ben végzett matematika–fizika szakon a Szegedi Tanárképző Főiskolán. Az egykori iskolájába került Kecelre, és harmincöt évig, nyugdíjazásáig ott tanított. Végig osztályfőnök volt, és több évtizeden keresztül osztályfőnöki, matematika, és körzeti fizika munkaközösségi vezető. Pályaválasztási felelősi, szakszervezeti bizalmi megbízást is kapott. Tanítványai mind matematikából, mind fizikából eljutottak az országos tanulmányi versenyekig. Munkájáért a legnagyobb elismerés a gyermekek szeretete és a szülők elismerése volt. 1977-ben *Miniszteri dicséretben* részesült, 2002-ben *Kecel város címerével díszített aranygyűrűvel* jutalmazták. Két fia született, nagy öröme van két unokája is. *„Boldog vagyok, hogy azt csinálhattam hivatásként, amit nagyon szerettem, nevelhettem, taníthattam. Köszönöm, hogy itt lehetek”* – vallja.

Csákó Györgyné Tandi Fruzsina tanárnő

A tanárképző főiskola matematika–fizika szakának elvégzése után Váchartyánban tanított 1971-től 1979-ig. 1979-től 2007-ig a Dunakeszi 3. sz. Általános Iskolában (későbbi Bárdos Lajos Általános Iskola) dolgozott. Egy ideig főleg matematikát tanított, fizikát csak ott, ahol osztályfőnök volt. Később a nyugdíjba menő nagyszerű kollégájától átvette a fizika órákat. Jól felszerelt fizika szertárat örökölt, így sokat kísérletezhetett a gyerekekkel a tanórákon. Tehetséggondozó szakkörököt vezetett mindkét tantárgyból. Versenyzői szépen teljesítettek a szaktárgyi versenyeken. A gyenge képességű tanulókkal is szívesen foglalkozott a felzárkóztató foglalkozásokon. 2007-ben az iskolájától elbúcsúzott, de a tanítástól nem. A mai napig tanít, ötödik osztályos tanulóktól az érettségigig vannak diákjai.

Csala Anna tanárnő

Matematika–ének-zene szakos tanárként végzett, pályája során három iskolában tanított. Fontos feladatának tekintette a tanítóképző főiskola hallgatóinak módszertani képzését. Bemutató órákat tartott zenei konferenciákon, módszertani továbbképzéseken, valamint külföldről érkező pedagógusok előtt. A legnagyobb pedagógiai feladatot jelentette számára a győri Tárogató úti Általános Iskola ének-zene tagozatának megszervezése igazgatóhe-

lyettesként. Iskolája 1986-ban felvette Kodály Zoltán nevét, s meghívására Kodály Zoltánné megtisztelte névadó ünnepségüket. Igazgató-helyettesességéről lemondott, mert közvetlenebb kapcsolatra vágyott tanítványaival. Szavakkal kifejezhetetlen élmény számára, hogy három osztályt elsőtől nyolcadikig taníthatott, alsóban ének-zenét tagozatos osztályokban, felsőben matematikát. 2002-ben a városi pedagógusnapi ünnepségen a *Péterfy Sándor Alapítvány díját* vehette át. „Pályám utolsó éveiben zenei tagozatos első osztályt is taníthattam, mely nagy kihívás volt, viszont óriási élményt kaptam. Visszatekintve úgy gondolom, hogy nehéz, de gyönyörű pályát választottam” – vallja.

Csőre Imréné Vass Julianna tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakán jeles diplomával végzett 1971-ben. Első iskolája az oroszányi Arany János Általános Iskola volt, s innen ment nyugdíjba 2005-ben. Mindkét szakját tanította. Törekedett a szakmai fejlődésre, intenzív továbbképzéseken vett részt. 1996-ban közoktatási vezető szakosító oklevelet szerzett. Munkaközösség-vezetőként is segítette kollégái munkáját, szervezte a tanulók versenyeit. A gyermekek differenciált segítésére törekedett az általa tanított tantárgyakban. 1988-ban igazgatóhelyettesé, majd 1990-től az iskola igazgatójává választották. Tizenöt évig volt első és egyetlen iskolája igazgatója. A gyermeklétszám csökkenése miatt a fenntartó az iskola bezárása mellett döntött, ekkor ment nyugdíjba. Szakmai és közösségi munkáját több alkalommal elismerték. 1988-ban *Kiváló Munkáért* kitüntetésben részesült. Ma már hat csodálatos unokája van.

Csutorás Ágnes Éva tanárnő

1971-ben szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán. Pályakezdő éveiben a Barcsi Általános Iskolában tanított, szaktárgyain kívül fizikát is, mellette osztályfőnök volt. 1974-től 1977-ig gyese volt. 1977-től 1979-ig a debreceni Csapókerti Általános Iskolában folytatta a munkát. 1979-től a debreceni Bolyai János Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában tanított nyugdíjazásáig matematikát, gyakorlati foglalkozást, és folyamatosan

osztályfőnök volt. 2002-től a matematika munkaközösség vezetője. 2002-ben szakvizsgázott, gyakorlatvezető tanítói oklevelet vehetett át. 2006-ban nyugdíjba vonult.

Fehérné Hegede Ágnes Erzsébet tanárnő

1966-ban érettségizett a Hajdúböszörményi Bocskai István Gimnázium és Mezőgazdasági Szakközépiskolában. Előfelvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–földrajz szakára, ahol 1971-ben diplomázott. 1971-től 1972-ig a Báránci Általános Iskolában, majd 1972-től 1974-ig a Hajdúnánási 1. számú Általános Iskolában tanított. 1974. szeptember 1-től 2007. tanév végéig a Hajdúböszörményi Bocskai István Általános Iskolában tanított. Innen ment nyugdíjba. Közben 1981-ben könyvtáros végzettségű diplomát szerzett a Nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskolán. Az itt szerzett tudást is a tanítási órákon hasznosította. 1988-ban ugyanezen a főiskolán a pedagógusok intenzív továbbképzése keretében biológia szakon szerzett további ismereteket.

Frantsik Ferencné Nagy Mária Magdolna tanárnő

Általános iskolai tanulmányait a mélykúti általános iskolában végezte. Tanulmányait Kaloocsán, az I. István Gimnáziumban folytatta. Diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskolán szerezte matematika–kémia szakon 1971. június 21-én. 1971. augusztus 15-én a Jászárokszállási Április 4. úti Általános Iskolában kezdte meg tanári pályafutását, ahol 1972. augusztus 15-ig dolgozott. 1972. augusztus 16-ától a jászberényi Gyetvai János Általános Iskolában tanított 1980. március 31-ig. 1980. április 1-től a jászberényi Székely Mihály Általános Iskola matematika–kémia szakos tanára volt nyugdíjazásáig, 2006. december 31-ig.

Gábor Lajosné Soós Piroska tanárnő

Főiskolai tanulmányait a „Szegedi Tanárképző Főiskola Kiváló Tanárjelöltje” kitüntető cím díjazottjaként fejezte be. Siófokon kezdett dolgozni, mellette matematika szakos középiskolai tanári végzettséget szerzett. 1975-től Pécssett a Vasas II. Általános Iskolában tanított. 1979-ben kinevezték az iskola igazgatójává. Vezetői munkája legnagyobb eredménye az

emelt szintű német, majd angol nyelvoktatás meghonosítása a '80-as években, melynek révén az iskolának (1991 óta Széchenyi István nevét viseli) arculatot építettek, hírnevet szereztek, hagyományokat teremtettek. 1994-től szaktanárként folytatta munkáját. Több energiája jutott tehetséggondozásra, tanítványai megyei első helyezést értek el, és továbbjutottak országos matematika versenyeken. 1999-től igazgatóhelyettesi megbízást vállalt, elkötelezetten az innovációk, a pályázati lehetőségek kihasználása mellett. A Comenius 2000 programban dolgozott, valamint a HEFOP 3.1.2. pályázat nyerteseként a kompetencia alapú oktatási anyagok kipróbálásában. Vezetői és pedagógiai munkáját több kitüntetéssel ismerték el: *Kiváló Munkáért*, *Arany Katedra*. 2009 óta nyugdíjas.

Grünvald Béla tanár úr

1971-ben a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia-testnevelés szakán szerzett tanári diplomát. Első munkahelye a Szarvasi 1. sz. Általános Iskola volt. Tanítványai rendszeresen szerepeltek országos döntőkön különféle sportágakban. 1978-ban a Békés Megyei Pedagógiai Intézet megyei szakfelügyelői, szaktanácsadói feladatok ellátásával bízta meg. 1979-től a 2. sz. Általános Iskolában testnevelés tagozatos osztályokban tanított, és a megye testnevelés tagozatos iskoláinak felügyeletét látta el. 1985-ben a *Tantárgypedagógiai kiadvány 1. számában* publikációja jelent meg. Az utánpótlás nevelésben edzői tevékenységet is folytatott. 1989-ben a Testnevelési Főiskola Továbbképző Központja megbízásából Szarvason a megyei sportvezető képző csoportnak vezetett szakmai gyakorlatot. 1989–1999 között az 1. sz. Általános Iskola igazgatói állását töltötte be. Alkotó szakmai tevékenységre és a tanulók képességeinek sokirányú fejlesztésére törekedett. 2009-es nyugdíjazásáig tovább dolgozott az iskola jogutódjában, a Benka Gyula Evangélikus Általános Iskola és Óvodában.

Gyóni Ilona Veronika tanárnő

Kocséron született katolikus, gazdálkodó családban. A nagykőrösi Arany János Gimnázium orosz-angol tagozatú nyelvi osztályában érettségizett 1967-ben. 1967-től 1971-ig a Szegedi Tanárképző Főiskola hallgatója volt harma-

déves, szentpétervári részképzéssel. 1971-ben diplomázott magyar-országi szakon. 1971–2006 között a nagykőrösi Petőfi Sándor Általános Iskolában tanított nyugdíjazásáig. 1978-ban középiskolai tanári diplomát szerzett az ELTE Bölcsészettudományi Karán. 2000-ben angol nyelvi szakirányú diplomát kapott a Károli Gáspár Református Egyetem főiskolai karán. Több mint húsz éve az Arany János Társaság titkára. A tanítás kihívás, örömforrás volt számára. Két gyermek édesanyja és öt kisunoka boldog nagymamája.

Hetényi Zsuzsanna Erzsébet tanárnő

Pedagógus példaképei a szegedi Tömörkény Művészeti Gimnáziumban Kopasz Márta grafikusművész, a Tanárképző Főiskolán festő és művészettörténet tanára, Vinkler László voltak. Siófokon abban az iskolában tanított 1970-től 2007-ig rajzot és matematikát, ahová gyerekként maga is járt, és ahol a tanítási gyakorlatát is végezte, ahová a mai napig is visszajár egy-egy kézműves foglalkozást, tábort vagy karácsonyi művészettörténet előadást és vetítést tartani. Pedagógusi munkájában mindig fontosnak tartotta osztályfőnökként is a gyermekek esztétikai nevelését, valamint az élményszerű ismeretszerzést szakkörökön, táborok, kirándulások, múzeumlátogatások által. Tizenkét éven át, a végén már nyugdíjasként segítette tanítványait országos pályázatokon való részvételben, ahol mindig előkelő helyen végeztek. Kerámiázni, szőni tanult, hogy a gyerekeknek ezt is továbbadhassa. Két gyermeke pedagógus lett, a harmadiknak is van tanári diplomája.

Holpár Mária Erzsébet tanárnő

A Soproni Berzsényi Dániel Gimnázium orosz nyelvi tagozatán érettségizett 1967-ben, és felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-országi szakára. Pályaválasztását a gyermekek élete iránti érdeklődés, illetve a magyar nyelv és irodalom, valamint az orosz nyelv magasabb szintű megismerésének igénye irányította. Hálásan gondol vissza főiskolai tanáira, akik törekedtek arra, hogy kiművelt emberfők és követendő példák lehessenek a végzett hallgatók. Pályáját a Nagykőrösi Arany János Gimnázium kollégiumi nevelőtanáraként kezdte. Szaktanárként és osztályfőnökként dolgozott Kapuváron, Ötvenyén és Bu-

dapest XVI. kerületében. A német nyelvvizsga megszerzése és a nyelvvoktatói szaktanfolyam elvégzése után a német nyelvet is oktatta. A XVI. kerületi Arany János Általános Iskolában „megkínálták” a szabadidő-szervezői feladattal, amiben kamatoztathatta addig szerzett tapasztalatait, és bevezethette diákjait a kultúra sokoldalú világába.

Holtságné Csipán Ágnes tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskolán matematika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakos tanári oklevelet szerzett, a Közgazdaságtudományi Egyetemen közoktatás menedzsment szakot és közoktatási vezető képzést végzett. 1971–1976 között Budapest XV. kerület Kolozsvár utcai Általános Iskolában tanított, 1977-től 2011-ig Budapesten, a Kós Károly Ének-zene Emeltszintű Általános Iskola pedagógusa volt. 1987-től igazgatóhelyettes, majd 1994-től az iskola igazgatója. Vezetőként irányította a tantestület továbbképzéseit, szakmai fejlesztésre ösztönözte kollégáit, gyermekközpontú iskola megvalósítását tartotta szem előtt. Közéleti funkciói: 1996-tól a XII. kerületi igazgatói kamara ügyvivője; 1994-től az Általános Iskolai Igazgatók Országos Szövetségének elnökségi tagja, majd elnöke. Feladata volt a határon túli szakmai szervezetekkel való kapcsolattartás és országos szintű szakmai továbbképzések szervezése. A Magyar Nevelők és Tanárok Egyesületének tagja, a Közoktatás-politikai Tanács póttagja. Kitüntetései: *Oktatásügy Kiváló Dolgozója* (1989), *Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt* (1998), *Eötvös József-díj* (2008), *Életmű díj* (2010).

Horváth Erzsébet tanárnő

A főiskola elvégzése után vidéken tanított. Az egykori grófi kastélyban volt az iskola, melyet szépen gondozott francia park vett körül. Ez a csodálatos környezet erőt adott mindennapi munkájához. A német szak elvégzése után került kapcsolatba a német nemzetiséggel Gyulán. Sokat kirándult a tanulókkal, volt alkalmuk az ország más részein élő német nemzetiséget és annak kultúráját, hagyományait, szokásait megismerni. Több bel- és külföldi nyelvi továbbképzésen vett részt, ezáltal országismereti kirándulásokon ismerhette meg Németország tájait, nevezetességeit. Nagy élmény volt betekintést nyernie a német

iskolák tanítási módszereibe is óralátogatások keretében. Majd eredménycentrikus középiskolákba kerülve a versenyszellem hatotta át pedagógusi tevékenységét, melyért miniszteri elismeréssel jutalmazták. Munkája mellett a sport és a zene nyújtott és nyújt számára még ma is kikapcsolódást.

Horváth Istvánné Bánkúti Éva Mária tanárnő

Matematika–kémia szakos általános iskolai tanári képesítését 1971-ben szerezte meg a Szegedi Tanárképző Főiskolán. Első és egyetlen munkahelye a Dunavecsei Petőfi Sándor Általános Iskola volt. Itt tanított negyvenkét évig. Huszonöt évig volt osztályfőnök, több éven keresztül pályaválasztási felelős. Körzeti kémia munkaközösség-vezetőként bemutató tanításokat tartott, részt vett egy kísérleti kémia tankönyv kipróbálásában a 7. és 8. osztályokban. Eredményes oktató-nevelőmunkájáért 1988-ban *Kiváló Munkáért* miniszteri kitüntetést kapott. 1996–2006 között az iskola igazgatója volt. Eközben közoktatási vezető szakirányú szakképzettséget szerzett. 2006-ban nyugdíjba ment. 2006 szeptemberétől 2013-ig óraadóként kémiát tanított.

Horváth Lászlóné Süli Ilona tanárnő

Biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakos tanári végzettséget szerzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1971-ben mint a Község ösztöndíjasa került szülőfalujába, Tömörkényre tanítani. Egyetlen munkahelyén harmincöt évig dolgozott, melyből huszonöt éven át igazgatóhelyettes volt. Szaktárgyai mellett végig kémiát is oktatott. Nyugdíjba vonulása után (2006) még egy évig óraadó tanárként maradt az iskolában. Egy fia, két unokája van.

„Örülök, hogy megértem ezt az időpontot, hogy átvehetem a díszoklevelet. Életem során mindig büszkén tekintettem a Főiskolára, jó szívvel emlékezem tanáraimra, az itt eltöltött évekre” – vallja.

Katanich András Ferenc tanár úr

Iskoláit Borotán, Baján, Hódmezővásárhelyen, majd Szegeden, a Tanárképző Főiskola biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakán végezte. Tanárként dolgozott, majd

közművelődési szakemberként negyvenkét évet, valamint nyugdíjasként még két évet felkérésre. Munkahelyei: Csongrád Megyei Építőipari Vállalat, Móra Ferenc Múzeum, Csávolyi Általános Iskola, Eötvös Tanítóképző Főiskola, Janus Pannonius Egyetem, József Attila Művelődési Központ. A városi kulturális bizottságban tizenkét évet dolgozott mint képviselő. Jelenleg nyugdíjas és beteg, gyógyulásában reménykedve örömmel veszi az aranydiploma megtiszteltetést. Köszöni minden tanárának támogatását, türelmét és szeretetét.

Kecskeméti Gábor tanár úr

A szegedi Rózsa Ferenc Gimnázium és Szakiskola gimnáziumi tagozatán érettségizett 1967-ben. 1971-ben szerzett testnevelés-biológia szakos általános iskolai tanári diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1976-ban a Magyar Testnevelési Főiskolán tanári szakon végzett, és középiskolai tanári diplomát szerzett. 1971-ben kezdett dolgozni Szegeden testnevelés tagozatos általános iskolában. 1975. február 1-től a József Attila Tudományegyetem Testnevelési Tanszékére került, ennek utódjából, a Szegedi Tudományegyetem Sportközpontjából ment nyugdíjba 2009-ben. Munkássága során az egyetem sportklubjában (JATE SC, USC) női kézilabda majd férfi és női kosárlabda sportágakban edzőként dolgozott. A testnevelés órai feladatokon túl az egyetemi hallgatók szabadidős programjaiban tevékenykedett, vízi-, hegyi és sítúrákat szervezett és vezetett.

Kissné Farkas Jolán tanárnő

1971-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-ének-zene szakán. 1971–1980 között Kisújszálláson teljes óraszámú éneket tanított zenei tagozatos alsó, felső és általános tantervű felső tagozatos osztályokban. 1980-tól 1988-ig Szolnokon, a Széchenyi krt.-i Általános Iskolában teljes óraszámú éneket tanított, majd 1984-től igazgatóhelyettes lett. 1988-tól 2001-ig Szolnokon az Ecseki István (ma Széchenyi István) Gimnáziumban nagyszerű kórusmunka évei következtek a teljes óraszámú énekórákon túl, országos minősítőn, rádiófelvételen, sok-sok versenyen, bel- és külföldi turnékon vett részt kórusával. 1992-ben *Arany Katedra díjban* részesült. Közoktatási szakértő képzésben vett részt, és

végezte a kapott szakértői feladatokat is. 2001-től 2006-ig Szolnokon, a Humán Szolgáltató Központ családsegítő pedagógusnak kérte ki a gimnáziumból. Alap- és középfokú mediátor-képzésben vett részt, majd a törvényi lehetőséggel élve előrehozott nyugdíjazását kérte. Nyugdíjasként 2009–2011 között tartósan helyettesítette egykori tanítványát teljes óraszámú magyartanárként.

Kovács Andrásné Bialoskorski Kornélia Mária tanárnő

1971-ben szerzett jeles minősítésű diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia-mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakán. 1970-től 1977-ig a Törökbálinti Általános Iskolában tanított biológiát, kémiát és technikát. 1977-től 1981-ig Tiszaszigeten, majd 1981-től az Újszentiváni Általános Iskolában tanította szaktárgyait az iskola megszűnéséig. Szakszervezeti bizalmi, gyermek- és ifjúságvédelmi felelősi, valamint osztályfőnöki munkaközösség-vezetői feladatokat is ellátott. Megbízást kapott a területi technika szakosok munkaközösség vezetésére is. 1985/86-ban intenzív továbbképzésen biológia szakon kiválóan megfelelt minősítéssel végzett, és vezető pedagógusi besorolásban részesült. 1988-ban pályamunkával részt vett és díjazásban részesült az alkotó pedagógusok Csongrád megyei művelődési szemléjén. Nehezen élte meg az iskola megszűnését, de kárpótolta, hogy tanítványai közül sokan lettek hasonló szakos pedagógusok, vagy választották az egészségügyi pályát. 2008 márciusa óta nyugdíjas.

Krebs Gyuláné Tuska Zsuzsanna tanárnő

1971-ben végzett szlovák-rajz szakos általános iskolai tanárként. 1975-ben elvégezte a Képzőművészeti Főiskola felsőszintű rajz-tanárképzését. Számos pedagógiai tárgyú továbbképzésen, OPI és MPI szaktanácsadói tanfolyamokon vett részt. Negyvennégy éven át töltött be pedagógusi munkakört Soltvadkerten. Osztályfőnökként, szaktanárként szervezte tanulói oktatási és nevelési feladatait, a tehetségápolást, felzárkóztatást, nyári alkotótáborokat, szakmai kirándulásokat. Mint megyei szaktanácsadó, munkaközösség-vezető feladata volt szakmai tanácskozások, műhelymunkák szervezése, mindez összekötve be-

mutató tanításokkal, módszertani kiállításokkal, szaktáborokkal, szakmai kirándulásokkal, tapasztalatcserékkel. Több hazai és külföldi művészeti ösztöndíjat is elnyert. 1986-ban főtanácsosi, 1987-ben vezető pedagógusi címet adományoztak számára. Munkásságát többek között *Kiváló Munkáért* kitüntetéssel (1989), *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* (2006), *Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszttel* (2006), *Bernáth Elek díjjal* (2007), *Soltvadkert Városért* kitüntetéssel (2011) ismerték el.

Kubina Éva Mária tanárnő

1971-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakán. Mélykúton tanított 1981-ig élővilágot és mezőgazdasági ismereteket, háztartási ismereteket, később technikát. 1981 októberétől a gyulai Mohácsy Mátyás Kertészeti Szakközépiskola és Élelmiszeripari Szakképző Iskolában nevelőként dolgozott. 1988-ban munkájáért *Miniszteri Dicséret Oklevelét* kapott. Az 1988-89-es tanévben megbízott kollégiumvezető volt. Tanított biológiát három évig és helyettesített. Középfokú Hímző Szakkör Vezető bizonyítványt szerzett. Sok kismesterséggel ismerkedett meg, amit tudott alkalmazni a kollégiumi munkában. Mint aktív alkotó zsűrizett munkáival kiállításokon vett részt. 2007-ben vonult nyugállományba, harmincnyolc évi munkaviszony után. Iskolájától *Kiemelkedő Eredményes Munkáért, Iskoláért* kitüntetést kapott.

Lang Pálné Kaldenecker Terézia tanárnő

Általános iskolai tanári oklevelét a Szegedi Tanárképző Főiskolán szerezte 1971-ben. 1971–1980 között a Pest megyei Bugyi község általános iskolájában tanított matematikát és fizikát, vezette az iskolai könyvtárat. Nyaranta táboroztatta a tanulókat Révfülöpön. Közben megszületett első gyermeke. 1980-81-ben napközis nevelő volt a Budapest XVIII. kerület Bajcsy Zsilinszky utcai Általános Iskolában. 1981-től 2002-ig Budapest XVIII. kerület Brassó utcai Általános Iskolában oktatott matematikát és fizikát. Közben megszületett második gyermeke. Öt éven át végzett igazgatóhelyettesi munkát, nyolc éven át gyermekvédelmi felelősi tevékenységet. 1998-ban könyvelői tanfolyamot végzett. Az iskola alapítványának 2017-ig könyvelt.

Liziczay Sándorné Kovács Magdolna tanárnő

1971-ben végzett matematika–fizika szakon, családjában első generációs értelmiségiként vehette át diplomáját. Kezdetben több falusi kisiskolában tanított. 1978-tól nyugdíjazásáig Győrbe került mint matematika szakos tanár és osztályfőnök, majd 1981-től matematika szakja megtartása mellett igazgatóhelyettesként dolgozott huszonnyolc évig. Az alternatív pedagógia (ÉKP) adaptálása, meghonosítása meghatározta helyettesi munkáját. A tantárgyi és a taneszköz-rendszer kialakítása, kidolgozása, a két tanítási nyelvű oktatás beindítása, koordinálása vezetői képességeit néha próbára tette. Regionális és megyei listás szakértőként szervezett, tartott előadásokat oktató-nevelőmunkával, differenciált tanulás szervezéssel, irányítással kapcsolatos témákban. Büszkeséggel tölti el két sikeres gyermeke és az, hogy hitelességét, szakmai kompetenciáját mindig elismerték. Szerette a munkáját, sok örömet talált benne, bár voltak nehéz pillanatai is.

Lokody Ákos Károlyné Füredi Katalin tanárnő

Általános iskolai tanulmányait szülőfalujában, Bakonyánán végezte. A Zirci Gimnáziumban szerzett érettségi bizonyítványt 1967-ben. Még ebben az évben a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakára nyert felvételt, ahol 1971-ben szerzett diplomát. A főiskola utolsó évében már a Zirci 1. sz. Általános Iskolában tanított. 1973-ban a Csupaki Általános Iskolába kérte áthelyezését. Itt tanított nyugdíjazásáig matematikát és fizikát, valamint szaktanár hiányában tíz évig az ének-zene tantárgyat is. 1989-től igazgatóhelyettesi kinevezést kapott. Ezt a feladatot nyugdíjazásáig látta el. 2005 novemberére óta nyugdíjas, de még 2006. augusztus 31-ig dolgozott, majd véglegesen nyugdíjba vonult.

Magyar János tanár úr

1971-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–testnevelés szakán. 1971-ben a Répcelaki Általános Iskolában kezdte tanári pályáját. 1976–1996 között Erdőkertesén az Általános Iskolában rajz szaktanácsadó. 1996-tól 2008-ig a váci Madách Imre gimnáziumban rajz és művészettörténet tanár. 1978–1998 között a Zebegényi Szabadiskola

kurzusain szobrászatot és kerámiát tanult. Mesterei voltak: Veres Gábor, Szabó Imre, Nagy Attila. 1988-ban mozgókép és média képzést végzett az Iparművészeti Főiskolán. 1997-től a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének tagja. Csoportos kiállításon vett részt többek között a XIX. Országos Akvarell Biennálén Egerben (2004), az I. Országos Akvarell Triennálén Egerben (2009) és az V. Kortárs Keresztény Ikonográfiai Biennálén Kecskeméten (2009), valamint egyéni kiállításokon. Köztéri munkái: Vác, Madách Imre Gimnázium, kerámia relief: Madách Imre portré; Diósjenő, Katolikus templom „Szentlélek” – kerámia relief; Vác, Madách Imre Gimnázium, II. kerámia relief: Az ember tragédiája XV. szín; Esztergom, repülőtér – Rubik Ernő – kerámia portré.

Maróti Lászlóné Link Éva Anna tanárnő

Általános iskolai tanári diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–énekezenek szakán szerezte 1971-ben. További végzettségei: technika szakos általános iskolai tanár, számítástechnika szakos általános majd középiskolai tanár, matematika szakos középiskolai tanár. Üllésen, majd Kiskundorozsmán tanított. 1988-tól 1996-ig a JGYTF 2. sz. Gyakorló Általános Iskolájában matematikát és számítástechnikát tanított. Matematika szakmódszertan gyakorlatot vezetett, felkészítette a hallgatókat matematika órákra, és felügyelte tanítási gyakorlatukat. 1996-tól a JGYTF Gyakorló Általános Iskolájában továbbra is matematikát tanított, és matematika szakmódszertan gyakorlatot vezetett szakvezető tanárként. 2008-ban ment nyugdíjba. Tagja volt a Bonifert Domonkos Nemzetközi Matematikaverseny feladatkitűző csoportjának. Módszertani konferencián matematika tanítása szekcióban előadást tartott. Matematika feladatgyűjtemények, tankönyvek, tantervek szerzője. Munkásságát „Pro Juventute” Kiváló Dolgozó II. fokozat (1993) és I. fokozat (2003), *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* (2008) kitüntetésekkel, illetve *Beke Manó Emlékdíjjal* (2018) ismerték el.

Marusin Józsefné Orovicz Katalin tanárnő

Általános és középiskolai tanulmányait Solton végezte. 1967-ben a Szegedi Tanárképző

Főiskolára nyert felvételt matematika–fizika szakra. 1971-ben végzett, és hazakerült Solt-ra, ahol a Kissolti Általános Iskolában tanított nyugdíjazásáig, 2006-ig. Tanári munkája során mindvégig szaktanárként és osztályfőnökként működött. Néhány évig volt munkaközöség-vezető, ifjúságvédelmi felelős, megbízott igazgató. Közvetlenül nyugdíjazása után 2010-ig még óraadóként fizikát tanított. Azóta férjével együtt élnek nyugdíjas éveiket, és az unokák ellátását, nevelését segítik.

Maser Istvánné Molnár Irén tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakán végzett 1971-ben. Pályakezdőként négy évig Nógrád megyei körzeti iskolákban tanított. 1975-től a Vámosmikolai Körzeti Általános Iskolába került, majd 1996-tól a Letkési Körzeti Általános Iskolában tanított nyugdíjba vonulásáig. Nagyon szerette az oktató–nevelő munkát (hat évig igazgatóhelyettesként), de végig a pályáján osztályfőnökként működött. Fontos volt számára a felzárkóztatás, a tehetséggondozás. A korrepetálás és a szakköri munka, a versenyeken való eredményes részvétel tanítványaival egész pályáját jellemezte. 1990-ben *Miniszteri dicséretben*, 1995-ben a Pest Megyei Önkormányzat *Arany János Pedagógiai díjában*, 2002-ben a Letkési Önkormányzat *Közszolgálati Díjában* részesült. Elismerései indoklásában a tehetséggondozás, felzárkóztatás, szociális érzékenység, közösségi munka szerepelt. Nyugdíjba vonulása óta máig megtalálják a segítségre szoruló, pótvizsgára, felvételire, témazáróra készülő gyerekek.

Mazalin Zsuzsanna tanárnő

1971-ben végzett mint matematika–fizika szakos tanár. A pedagógiai tevékenységet Ászár községben kezdte meg, és itt tanított harmincegy éven át, ebből tizenhat évig mint iskolaigazgató végezte munkáját. Az intézmény irányítása alatt vette fel a falu szülőtte, Jászai Mari nevét. Szervezője és alapítója volt a Jászai Mari Nyugdíjas Klubnak és az Ászári Népfőiskolának. Így lett „megálmodója” az Ászári füzetek című sorozatnak, melyből már négy jelent meg. Nyugdíjazása előtt hét évet dolgozott a Budapesti Vajk-sziget általános iskolában, innen ment nyugdíjba. Azóta mint aktív nyugdíjas férjével együtt, aki alpolgármester, szí-

vesen vesz részt a falu életében. Kiállításokat, ünnepélyeket, kirándulásokat szervez. Két fiú és egy drága unoka teszi széppé életüket.

Menyhátrné Naszvadi Erzsébet tanárnő

1971-ben a Szegedi Tanárképző Főiskolán általános iskolai tanári diplomát szerzett matematika-kémia szakon megyei ösztöndíjas-ként. 1971. augusztus 16-tól Kunadacson tanított. Negyven évig egyetlen munkahelyen dolgozott. Osztályfőnök, úttörőcsapat-vezető, pályaválasztási, tankönyv-, ifjúságvédelmi felelős, könyvtáros, munkaközösség-vezető, igazgatóhelyettes volt. Tanóráin napi szinten differenciált. Mindig nagy hangsúlyt fektetett a felzárkóztatásra és a tehetséggondozásra. Figyelemmel kísérte végzős diákjai előmenetelét. Szívesen korrepetálta őket, bármikor felkereshették. Segítette az érettségire való felkészülésüket is. Szakmai munkáját, közösségi és közéleti tevékenységét rendszeresen elismerték, többek között a *Magyar Úttörők Szövetsége Dicsérő oklevelében* (1980), *Miniszteri dicséretben* (1983), *Kunadacsért díjban* (2012) részesült.

Méreg Éva Emma tanárnő

Az oklevél átvétele után egy évet Csókakőn tanított. 1972-től 2009-ig a ságvári általános iskolában dolgozott, matematikát, fizikát, meg ami éppen szükséges volt, mindent tanított. Volt csapatvezető, járási munkaközösség vezető, helyi munkaközösség-vezető, osztályfőnök, igazgató, képviselőtag. Kapott kitüntetést, tanítványai nyertek versenyeket, lett belőlük informatikus, mérnök, fizikus, közgazdász és sok becsületes ember. Igyekezett mindig igazságos és következetes lenni. „A szigorúság számomra azt jelentette, hogy úgy szeressem a gyerekeket, hogy Ők sokat tanuljanak, játsszanak és eligazodjanak az életben. Tiszteltem őket és én is sok tiszteletet, szeretetet kaptam és még most is kapok tőlük” – vallja.

Miklós Ambrus Andrásné Sisa Terézia tanárnő

1966 szeptemberében a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia-földrajz szakos hallgatója lett. Nagy tisztelettel és köszönettel emlékezik főiskolai tanáira, akik igényességre, lelki-

ismeretes munkára nevelték, hatásukra igazán beleszeretett jövődi hivatásába. 1970-ben végzett jó minősítéssel. Azóta is Szegeden él családjával. 1971. szeptember 1-től 2004 februárjáig, nyugdíjba vonulásáig megszakítás nélkül a Tápéi Általános Iskolában dolgozott. Sokoldalú, színes szakmai munkára volt lehetősége, amelyet örömmel, sikeresen végzett. Tanítványai mosolya, szeretete minden nehézségen átsegítette. Örül, hogy ezen az ünnepségen részt vehet, és az utána jövőknek ugyanezt kívánja.

Mocsai Zoltánné Vedres Zsuzsanna tanárnő

1971-ben szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-történelem szakán. Népművelési ügyintézőként kezdett dolgozni, tanári állást 1973-ban kapott a II. sz. Tarjáni Általános Iskolában. Mindkét szakját taníthatta, volt rendszeresen osztályfőnök, vezette az iskolai könyvtárat, ifjúsági felelősként látogatta a problémás családokat. A Szegedi Bábszínházban mint bábjátékos játszott. A JATE Bölcsészettudományi Karán szerezte második diplomáját 1975-ben. 1985-től az I. sz. Gyakorló Általános Iskolában történelmet tanított szakvezető tanárként, vetélkedőket, ünnepi műsorokat, kiállításokat szervezett. Bekapcsolódott a Pedagógus Szakszervezet munkájába, évekig volt a humán munkaközösség vezetője. A két gyakorló iskola összevonását követően megírta az I. sz. Gyakorló Iskola történetét. Elvégezte az állampolgári ismeretek tanításához szükséges szakirányú képzést. Munkáját 2004-ben *Pro Juventute* emlékplakettel, 2007-ben *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* ismerték el. Nyugdíjazása után még két évig „tovább szolgált”, majd helyettesített.

Molnár Mihályné Gácsi Margit tanárnő

A középiskola elvégzése után 1967-ben a Szegedi Tanárképző Főiskolán folytatta tanulmányait matematika-fizika szakon. A harmadik évfolyam elvégzése után levelezőn folytatta az iskolát, ezalatt a Kunszentmártoni Általános Iskolában tanított matematikát. A diploma megszerzése után 1971-től 2006-ig, nyugdíjba vonulásáig szülőfalujában, Mesterszálláson tanított. 1984-ig napközis tanárként dolgozott, mellette fizikát tanított a felső tagozatban.

1984-től megkapta a matematika és fizika tanításának lehetőségét a felső tagozatban. Szaktárgyai tanítása mellett osztályfőnök is lett, sok érdekes programmal, beszélgetéssel, odafigyeléssel igyekezett összetartó közösségeket kovácsolni. Szaktárgyaiból fontosnak tartotta a tehetséggondozást, a gyermekek versenyekre való felkészítését, a gyengébb képességű tanulók felzárkóztatását. Szakmai fejlődése érdekében több továbbképzésen, tanfolyamon vett részt, így eredményesebben és sikeresebben végezhetette munkáját.

Nagy Zoltán tanár úr

1967–1971 között végezte tanulmányait a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz szakán. 1971. augusztus 15-én kezdte tanári pályáját megyei ösztöndíjasként szülőfalujában, Tápiógyörgyén. Napközis nevelőként kezdett, majd 1973-tól az iskola igazgatóhelyettesévé választották. 1975-ben igazgatói kinevezést kapott, s ezen a poszton állt nyugdíjazásáig, 2009-ig, harmincöt éven át. Közben sok továbbképzés és egyéb tanulmányok nyomán a magyar nyelv és irodalom tantárgy szakfelügyelője is volt, s 2001-ben elvégezte a Műszaki Egyetem oktatási vezetői szakát, a közoktatási szakértői címet is elnyerve. A rendszerváltás után, kétéves nyelvi átképzést követően német nyelvtanári oktatói engedélyt kapott. A nagykátai járási igazgatói munkaközösség elnökeként működött szakmai munkája utolsó évtizedében. Közben szülőfaluja közéletének állandó tevékeny közreműködője volt, sok-sok megbízatással, igen sok és változatos területen. Húsz évig volt települési önkormányzati képviselő.

Nagy Zoltánné Tiszai Zsuzsanna tanárnő

A budapesti Kossuth Zsuzsanna Gimnáziumban érettségizett, innen nyert felvételt a Szegedi Tanárképző Főiskolára. Tanulmányait 1967–1971 között végezte. Első és egyben utolsó munkahelye a tápiógyörgyei Kazinczy Ferenc Általános Iskola volt. Először 1971 szeptemberében lépett itt katedrára, és 2009. augusztus 15-én ment nyugdíjba. Végig orosz nyelvet és magyar nyelv és irodalmat tanított. A rendszerváltás után, átképzést követően a német nyelv tanítására kapott engedélyt. Több évtizedig a járási szakmai munkaközösség elnöke volt. Tantestületében az osztályfő-

női munkaközösség elnöki tiszteit töltötte be sokáig. Nyolc osztályt vezetett a középiskolai pályaválasztásig, mindig a legnagyobb szakmai fegyelemmel és lelkiismerettel, főleg a szülői kapcsolatok erős kötelékké formálásában igyekezett eredményes lenni. Legnagyobb szakmai sikerének egy tanítványa országos tanulmányi versenyen elért harmadik helyezését tartja, és azt, hogy kezei alól öten a német nyelv tanárai lettek.

Németh Edit tanárnő

1970-ben a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–rajz szakán szerzett tanári diplomát. A főiskola utolsó évében az Újszegedi Általános Iskolában helyettesített, tanított rajzot. Első munkahelyén, Szolnokon az Abonyi úti Általános Iskolában 1970–1973 között matematikát és rajzot tanított. 1973-tól 1974-ig a nagykörűi újMűvelődési Ház igazgatója volt. 1974-től 1975-ig a Nagykörűi Községi Tanács VB titkára volt. 1975-től a Borsodivánkai Általános Iskola, majd a Tiszasülyi Általános Iskola tanára. 1977-től 2006-ig a Nagykörűi Általános Iskolában tanított matematikát és rajzot. 2005. február 1-jén ment nyugdíjba. Munkáját mindig odaadással, teljes szívvel végezte, nagyon szerette a gyerekeket és imádott tanítani. Versenyekre vitte tanítványait. Szabadidejében szakköröket vezetett, táncot tanított. Jelenleg is Nagykörűben él családi házában.

Ondiné Tóth Julianna tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakán 1971-ben diplomázott. 1971–1978 között Kisújszálláson, az Arany János Általános Iskolában tanított és csapatvezető is volt. 1977-től 1995-ig Szolnokon a Beloiannisz, a későbbi Konstantin Általános Iskola tanáraként dolgozott. A rendszerváltással járó átszervezések miatt 1995-ben itt megszűnt a munkaviszonya. 1995-96-ban gazdasági végzettséget szerzett a Gazdasági Főiskolán, Szolnokon. 1997-től a Városi Kollégiumba került. Itt nevelőtanárként és az Arany János Tehetséggondozó Program indulásával csoportvezetőként vett részt a módszertani teendőkben. 2008-tól nyugdíjasként él Szolnokon férjével. Fiuk programtervező matematikusként, lányuk pszichológusként dolgozik, egy öt éves fiú unokájuk van.

Dr. Ordasi Péter tanár úr

Zenei tanulmányait a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában Huzella Elek, Legány Dezső, Szűcs Ilona, a Szegedi Tanárképző Főiskolán Avasi Béla, Frank Oszkár, Kardos Pál, a budapesti Zeneakadémián Párkai István, Szőnyi Erzsébet és Vásárhelyi Zoltán növendékeként végezte. Tanári pályáját a kecskeméti Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola és Gimnáziumban kezdte 1975-ben. 1982-től 2009-ig – két év megszakítással – a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar oktatója és kórusvezetője, emellett 1983–1991 között a szegedi Tömörkény István Zeneművészeti Szakközépiskola, 1992–2001 között a békéscsabai Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola szolfézs-zeneelmélet tanára, 1992-től 1997-ig igazgatója. 2009-től nyugdíjazásáig a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karának karvezetés és zeneelmélet-tanára, kórusvezetője. Iskolai énekkaraival és felnőtt amatőr kórusaival számos nemzetközi versenyen ért el rangos helyezéseket. Zeneelméleti és zenepedagógiai tárgyú cikkei főként konferencia-kiadványokban, valamint a *Parlando* és a *ZeneSzó* c. folyóiratokban jelentek meg. Kocsár Miklós kórusművészetéről írt *Csodafiú-szarvas* c. disszertációját 2019-ben, válogatott írásait tartalmazó kötetét *Ablak felfelé* címmel 2020-ban a Napkút Kiadó adta ki. Tanári munkáját 2010-ben *Artisjus-díjjal*, karnagyi tevékenységét 2015-ben *Liszt Ferenc díjjal*, 2016-ban a KÓTA karnagyi díjával ismerték el.

Ördögh Béláné Csizmadia Klára Erzsébet tanárnő

1970-ben szerzett biológia-földrajz szakos tanári oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1970. augusztus 16-i hatállyal a kisteleki II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában kapott biológia-földrajz szakos kinevezést. 1977. októbertől 1978. júniusig a Tarjáni I. sz. Általános Iskolában helyettesítő tanárként, majd 1978. augusztustól 1979. júliusig a Gedői Általános Iskolában szintén helyettesítő tanárként dolgozott. 1979. augusztus 1-től az újonnan megnyílt Kodály Téri Általános Iskolába kapott biológia-földrajz szakos tanári kinevezést határozatlan időre. Kiváló minősítéssel végzett intenzív továbbképzésen biológia szakon 1986-ban. Az 1985-86-os tanévben a szakfelügyelő Vízvári Albertné felkérésére

városi bemutató tanítást tartott földrajzból. Társszerzője volt a „Jól felkészültem-e” földrajzi feladatsornak 6. 7. 8. osztályosok számára, melyet a Mozaik Oktatási Stúdió több éven keresztül sikeresen forgalmazott. 2004. október 1-től nyugdíjas.

Dr. Palásti Gáborné Deli Elvira tanárnő

1970-ben a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz-rajz szakán szerzett általános iskolai tanári végzettséget. Tanított Báránodon, Tállyán, Szerencsen és Miskolcon, ahol gyermekvédelmi felelős volt. A BAZ Megyei Bíróságon hivatásos pártfogói munkát végzett, melynek során emberismerettel, élettapasztalattal gazdagodott. 1987-ben a BAZ Megyei Tanács Művelődési Osztályán mint megyei tanulmányi felügyelő dolgozott. Letette a közigazgatási szakvizsgát, közoktatási szakértőként bekerült az Országos Szakértői Névjegyzékbe. A megyei önkormányzatok hatáskörének változásával a Megyei Önkormányzati Hivatalban vezető főtanácsosként gyermekvédelmi szakreferensi munkakörben a megyei gyermekvédelmi szakellátás fenntartói szakmai irányítását, ellenőrzését végezte. Országos névjegyzékben szereplő gyermekvédelmi szakértői feladatokat is ellátott. Alkotásait alkotókörök tagjaként együttes, valamint egyéni kiállításokon mutatta be. Nyugdíjba menetele után megírta kedves iskolája, a Bárándi Általános Iskola történetét.

Dr. Pállaghy Ferenc Sándorné Tóth Julianna Éva tanárnő

Szeghalmon született. 1967-ben a Péter András Gimnáziumban érettségizett, és jelentkezett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-kémia szakára. 1967-től 1971-ig négy szép évet töltött Szegeden, igen megszerette a várost. Megyei társadalmi ösztöndíjasként Békés megyében helyezkedett el. Ecsegfalva, Okány, Szeghalom voltak a huszonhat évig tartó pedagógusi munkája főbb állomásai. Közben három gyermeke született, most már öt felnőtt unokája van. Tanítani nagyon szeretett, főleg a kémiát. Jelenleg nyugdíjas pedagógusként él, sajnos egészségi állapota megromlott. Nagyon örül az ötvenéves arany díszoklevélnek, mert feleleveníti főiskolás éveit, emlékezteti volt tanáraitra, professzoraira.

Pártos István tanár úr

Középiskolai tanulmányait a Bercsényi Miklós Gimnáziumban, Törökszentmiklóson végezte. 1966-tól 1967-ig katonai szolgálatát töltötte. A Szegedi Tanárképző Főiskola történelem–testnevelés szakán folytatta tanulmányait. 1971-ben szerzett általános iskolai tanári oklevelet. 1971-től 1975-ig Szegeden, a Móricz Zsigmond Általános Iskolában dolgozott tanárként. 1975. augusztus 25-től testnevelő tanári állást töltött be Szegeden az OTKI Egészségügyi Főiskolai Karán. 1989-től mint vezetőtanár a kötelező testnevelés keretein belül úszást és labdajátékokat oktatott. 1996-tól a SZOTE Testnevelési csoporthoz, 2000-től az SZTE Sportközpont-hoz került testnevelő tanárként. 2007-ben előnyugdíjba, 2009-ben öregségi nyugdíjba vonult.

Dr. Pleskó András Ferencné Győri Klára Julianna tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–történelem szakán szerzett oklevelet 1971-ben. Ugyanitt a Tanulmányi Osztályon kezdett dolgozni tanulmányi előadóként. 1973-ban került a szegedi Móra Ferenc Általános Iskolába tanárként. Szegedi iskolákban folytatta pályáját, a Tarjánvárosi IV. sz. Általános Iskolában 1980-tól 1989-ig tanárként, igazgatóhelyettesként, a Gedói Általános Iskolában tanárként 1989-től 1992-ig, a Kodály Téri Általános Iskolában pedig tanárként és igazgatóként 1992-től 2000-ig. 1999-ben a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán közoktatási vezető szakot végzett. 2000-től öregségi nyugdíjba vonulásáig, 2007-ig egyéni vállalkozóként dolgozott. 1983-ban munkáját *Miniszteri dicsérettel* ismerték el.

Radóczy Mária tanárnő

1971-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–rajz szakán, 1986-ban pedig Budapesten a Magyar Képzőművészeti Főiskolán. 1971-től 1975-ig Gyálon, 1976-tól 1982-ig Százhalombattán, a Ságvári Endre Általános Iskolában tanított. 1982-től 1989-ig a Budafoki Kísérleti Iskola (az ország első művészeti iskolája – később Nádasy Művészeti Iskola) volt a munkahelye, ezzel párhuzamosan 1986-tól 1999-ig a Budapesti Kísérleti Gimnáziumban (később Kempelen F. Gimnázium) is tanított. 2000-től 2006-ig Kiskunlacházán, Dunaföldváron dolgozott a Kistérségi Művé-

szeti Iskolák beindításán. Magyarországon harminchat kiállítása volt, külföldön tizenkettő. 1997-től működik a Radóczy Mária Galéria Budapesten, a Dézsmaház u. 27. szám alatt. 2017-ben életéről és alkotásaiból erdélyi kiadású képzőművészeti album jelent meg *Álmodni mertem...* címmel (Tortoma Könyvkiadó, Barót). Munkásságát *Szociális kultúráért díjjal* (1984), *Az Év Pedagógusa és Mihalik Sándor Emlékplakettel* (1994), *Kultúra 22.-díjjal* (1999), *Budatétényért Emlékéremmel* (2009) és *A Hónap Művésze* kitüntetéssel (2010) ismerték el.

Révész Andrásné Némethy Mária Judit tanárnő

1971-ben szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz szakán. 1971-től 1979-ig a Dalmandi Körzeti Általános Iskolában tanította mindkét szakját. Az 1980-81-es tanévben Dombóváron a Gárdonyi Géza Általános Iskolában napközis nevelőként tevékenykedett. 1981-től 2004-ig Dombóváron a Zrínyi Ilona Általános Iskolában zömmel oroszot oktatott, majd magyart és németet. A nyelvi munkaközösség vezetője volt. 2004-től 2006-ig, két tanévben a Dombóvári Belvárosi Általános és Alapfokú Művészeti iskola tanáraként dolgozott, amely a Zrínyi Ilona Általános Iskola jogutódjaként működik. Pályája során mindvégig osztályfőnökként tevékenykedett. 1990-től 2004-ig az osztályfőnöki munkaközösség vezetője volt. 2006-ban ment nyugdíjba. Egy lánya és két unokája van.

Romsics Lászlóné Vén Gizella tanárnő

1971-ben kapott diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakán. Férjével együtt Kalocsán telepedett le és kezdett el dolgozni. Negyven évig tanított ugyanabban az iskolában, onnan is ment nyugdíjba. Két gyermeke közül az egyik szintén pedagógus, és ebben az iskolában dolgozik. Sok tehetséges tanítványa volt. A Zrínyi Ilona matematika, az Öveges József fizika, illetve a Paksi Atomerőmű által szervezett tanulmányi versenyek állandó résztvevői voltak, több „dobogós” helyet értek el diákjai. Matematika–fizika szakos tanárként és szakszervezeti vezetőként is elismerték munkáját, több iskolai, városi és országos kitüntetésben része-

sült. Nem utolsósorban a mai napig „élvezi” volt tanítványai szerető tiszteletét és tisztelő szeretetét, mivel ma is Kalocsán él.

Siklér Istvánné Czimber Anna tanárnő

Az ország legnyugatibb részéről, Szentgott-hádról jelentkezett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakára. Vonzó volt számára Szeged jó híre, a magas szintű képzés, kiváló oktatók, pezsgő diákélet, kulturális programok. Tanári pályáját Rábafüzessen kezdte, majd 1978-tól Szombathelyen a Neumann János Általános Iskolában tanított nyugdíjba vonulásáig. Szerette tanítványait, lelkesen, talán eredményesen is TANÍTOTT. Az iskolai élet, a gyerekekkel való eredményes foglalkozás, a versenyeken elért sikerek maradandó, szép élményt jelentettek, meghatározták életét. Találkozók alkalmával mindig örömmel hallgatta volt tanítványai beszámolóit a sikereikről. *„Szegeden töltött diákéveimre, segítőkész tanárainkra, diák-társainkra ma is szeretettel gondolok. Az oklevélre, amit Szegeden szereztem, büszke vagyok, ma is ezt a hivatást választanom”* – vallja.

Simon Istvánné Jákli Erzsébet tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-orsz szakán szerzett általános iskolai tanári diplomát 1970-ben. Tanári munkáját Budapesten, a XVIII. kerületben kezdte meg, s ebben a kerületben tanított végig, nyugdíjba vonulásáig, 2013. június 30-ig. A Kisfaludy Általános Iskolában és a Lakatos utcai Általános Iskolában szaktárgyait tanította és osztályfőnök volt. A Darus utcai Magyar-Német Két Tannyelvű Általános Iskolában magyart, orosz, majd orosz helyett angolt tanított és osztályfőnök volt. Számos tanfolyamot, továbbképzést végzett. Angol nyelvből középfokú „C” nyelvvizsgát szerzett, majd angol módszertani továbbképzésen vett részt. Tanítványai kiemelkedő helyezéseket értek el kerületi és budapesti versenyeken (angol, helyesírás, vers- és prózamondás, orosz). Tevékenységét *Kiváló Munkáért* kitüntetéssel jutalmazta a Művelődési Minisztérium 1985-ben. 2010-ben Budapest XVIII. kerületi Önkormányzatának képviselőtestülete *Kerület Tanára 2010.* elismerésben részesítette.

Soós Gyuláné Jámbor Mária tanárnő

Érettségi után a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakán folytatta tanulmányait. A diploma megszerzése után 1971-ben állást kapott az ugodi Korvin Ottó Körzeti Általános Iskolában, ahol nyugdíjazásáig tevékenykedett. A reál munkaközösség vezetője lett, ezzel párhuzamosan osztályfőnöki feladatot is kapott. A tehetséggondozást mindig előtérbe helyezte, tanulói rendszeresen részt vettek tanulmányi versenyeken, ahol többszörös megyei helyezést tudhattak magukénak. 1984-től töltötte be az igazgató-helyettesi pozíciót, elvégezte a vezetőképzőt, és ifjúságvédelmi felelős is lett. Ezáltal lehetősége nyílt a hátrányos helyzetű tanulók családi körülményeinek jobb megismerésére és a szülőkkel való kapcsolattartásra. Ez is segítette munkáját a tanulók fejlődésének és tanulmányi felzárkóztatásának támogatásában. Nyugdíjazásáig, 2006-ig nagyon jó tantestületi közösségben dolgozott. Pedagógus pályájához kötődő munkáját mindvégig hivatásának tekintette.

Sümegh Lászlóné Kántor Mária Bernadett tanárnő

A zenegimnáziumi érettségi után Miskolcon egy évig tanított szolfézst és zongorát. Főiskolai éve alatt Kardos Pál karnagy vezetésével részt vett a Szegedi Bartók Vegyeskar megalapításában. A főiskola elvégzése után Miskolcon egy zenei általános iskolában indult tanári pályája. Ekkor szerezte meg az Országos Rendező Iroda által kiadott előadóművészi engedélyt. Ezen évek alatt folytatta a kóruséneklést, a város pedagóguskórusában énekelt Reményi János karnagy vezetésével. Nemzetközi kórusversenyeken – többek között az olaszországi Arezzóban – szerepeltek nagy sikerrel. Szólistaként is többször kapott felkérést. Férjhezmenetele után Budapesten tanított, és a budapesti Liszt Ferenc kórusban énekelt két évtizeden át. A rendszerváltás után az általános iskolai orosz nyelvi órák megszűnésével német nyelvtanári átképzésen vett részt. Negyven év ének-zene, orosz és német nyelv tanítás után ment nyugállományba, de még ma is – jeles ünnepeken – szívesen vállalja a kóruséneklést.

Szathmáry Istvánné Kis Borbála tanárnő

1971-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán, matematika–fizika tanári szakon. Első munkahelyén, a Jánoshidai Általános Iskolában két évig tanított, majd 1980-ig a szolnoki Kertvárosi Általános Iskolában végezte pedagógusi munkáját. Az intézmény megszűnését követően 2006-ban történt nyugdíjazásáig a szolnoki Széchenyi Körúti Általános Iskolában folytatta pályáját. Mindvégig szaktárgyait tanította, emellett folyamatosan osztályfőnök is volt. Legfontosabb célkitűzése a tehetséggondozás és a felzárkóztatás volt, itt érte el a legnagyobb eredményt. 1988-tól munkaközösségi vezetőként vett részt az iskolai minőségbiztosítási munkában. Két gyermeke és egy unokája van. Nyugállományba vonulásával nem fejezte be a munkát, szakmai tevékenységként magánórákat ad, mellette a helyi katolikus Karitászcsoportban segíti a rászorulókat. Pedagógusként eltöltött ideje mérlegét megvonva csak jó emlékekkel tud visszatekinteni életének erre a fél évszázadára.

Szilágyi Gabriella tanárnő

Általános és középiskolai tanulmányait Makón végezte. 1967-ben érettségizett, majd felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz–testnevelés szakára. Tanári munkáját 1971-ben a makói Szoboszlai Imre Általános Iskolában kezdte, ahol földrajz és testnevelés tárgyakat tanított képesítésének megfelelően. 1975-től a szegedi Csongor Téri Általános Iskolában tanított testnevelést. 1999-ben az iskola megszűnése után a Karolina Iskolában folytatta munkáját. 1980-tól a Tanárképző Főiskola szakvezetője lett, amelyet nyugdíjazásáig végzett. Munkáját 1988-ban *Miniszteri dicsérettel*, 1999-ben *Eötvös József emlékéremmel* ismerték el.

Szügyiné Böröcz Irén tanárnő

1971-ben kapta meg diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem–énekzene szakán. 1971. augusztus 16-tól a szolnoki Beloiannisz úti Általános Iskolában kezdett el tanítani. Bár mindkét szakját tanította, kezdetől fogva az énekórák és az énekkar jelentette a legtöbb örömet számára. Nyolcvan tagú kórusával hatalmas élmény volt koncertet adni Bárdos Lajos zeneszerző nyolcvanadik születésnapja alkalmából, valamint az Éneklő Ifjú-

ság keretében a rádióban szerepelni. 1980-ban került a szolnoki Varga Katalin Gimnáziumba, ahonnan 2008-ban ment nyugdíjba. Elvégezte a Párkai István Liszt-díjas karnagy által vezetett „A” kategóriás karnagy szakot, drámapedagógus diplomát is szerzett. Az utazás és turizmus tantárgyat fakultáció keretében oktatta. Több-ször volt osztályfőnök. Utolsó osztálya az Arany János Tehetséggondozó Programban tanuló diákokból állt. *„Pályámon mindvégig Kardos Pál tanár úr tanítása volt az útmutatóm, aki megerősített abban, hogy a legszebb hivatás tanítani”* – vallja.

Dr. Szűcs Sándorné Mészáros Katalin Judit tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakának elvégzését követően Budapestre került, és mindvégig itt is dolgozott pedagógusként. A VII. kerületben 1972. szeptember 1-től 2003. december 31-ig tanított a Hernád utcai 3. számú Általános Iskolában. Az 1974-75. tanévtől csapatvezetőként is dolgozott. Az 1984-85. tanévtől igazgatóhelyettes lett, az 1990-91. tanévtől kinevezték az iskola igazgatójának. Nyugdíjba meneteléig dolgozott igazgatóként. Az 1995-96. tanévtől a VII. kerületi Igazgatói Munkaközösség vezetőjeként a kerületi pedagógiai munkában is részt vett. 2003. decemberében ment nyugdíjba.

Takács Ernőné Papp Margit tanárnő

1967-ben nyert felvételt a Szegedi Tanárképző Főiskolára, magyar–orosz szakra. Békés megyei ösztöndíjasként tanulmányai befejeztével Békésre került tanítani a 2. sz. Általános Iskolába (1971–1988). Ezután tíz évig tanította szaktárgyait Békésen a Szegedi Kis István (Református) Gimnáziumban. Közben elvégezte a szegedi egyetemen az orosz, majd a magyar szakot. 1998-tól 2003-ig Tatán dolgozott a KEMÖ Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szakmunkásképző és Szakközépiskolában. 2003-tól 2006-ig Békéscsabán a Trefort Ágoston Villamos és Fémipari Szakközépiskola és Kollégiumban tanított magyart nyugdíjazásáig. Emelt szintű érettségi dolgozatokat javított és szóbeliztetett magyar nyelv és irodalomból. Pályája során osztályfőnöki teendőket látott el, szakköri és társadalmi munkát végzett, segített a tehetséggondozásban, mentorként segítette kezdő kollégáit. Tanítványai sikeresen

szerepeltek megyei és országos pályázatokon, versenyeken. Munkáját többször elismerték, többek között *Kiváló Munkáért, TIT Elismerő Oklevél, Vezető Pedagógus, Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésekkel.

Temesvári Lajosné Baranyai Éva tanárnő

Diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-kémia szakán szerezte 1971-ben. A Tiszavárkonyi Általános Iskolában kezdte meg pedagógusi pályáját. A tanítás mellett részt vett a tanulók nyári táboroztatásában, tantárgyi versenyztetésében és az iskola felnőttképzési oktatásában. 1976–1978 között igazgatóhelyettesként is tevékenykedett. 1979-től pályáját a Szolnoki Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakközép- és Szakiskolában folytatta, ahol matematikát, élelmiszer-, italismeretet, valamint táplálkozástant tanított. 1985-től 2008-as nyugdíjba vonulásáig az iskola általános igazgatóhelyettese volt. Tanítványai több éven át kiváló eredménnyel végeztek a szakmai tantárgyak országos versenyén. 2004–2007 között megbízással a Szolnoki Főiskola vendéglátó szakmenedzser szakos hallgatóit oktatta. 1990-ben pedagógia szakos előadói diplomát, 2000-ben közoktatási vezetői szakirányú végzettséget szerzett. Munkája elismeréseként *Miniszteri Dicséretben* és a tantestület által adományozott *Pro KERO Pedagógusi Díjban* részesült.

Tóthné Széll Gabriella tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-rajz szakán szerzett diplomát 1971-ben. A JATE Természettudományi Karán 1976-ban végzett matematika szakon. A népi játszótér-vezető képzést 2001–2002 között végezte el. 1971-től 2007-ig Dunapatajon, a Kodály Zoltán Ének- és Zenetagozatú Általános Iskolában tanított. Emellett közösségi munkaként a Szelidi Alkotótábor művészeti szervezésében, gazdasági irányításában, kézműves tevékenységekben működött közre. Nagyon szeretett tanítani, különösen a matematikát, jó volt számára látni, ahogy a gyerekek megértik az anyagot, volt, aki rögtön, volt, aki több korrepetálás után. Különböző szintű feladatsorokat állított össze, hogy lássa, ki hol akadt el, kinek hol kell segíteni. A jelenleg az iskolában tanító mindkét matematika sza-

kos tanár a tanítványa volt. *„A tanítást nehéz abbahagyni, talán nem is lehet. Valamilyen szinten mindig tanárok maradunk, ha nem is a katedra mellett”* – vallja.

Varga Istvánné Buzder Lantos Anna tanárnő

Érettségi után a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika szakára nyert felvételt, ahol 1971-ben diplomázott. A felejthetetlen négy év után szülővárosába, Csongrádra, a Széchenyi Általános Iskolába került, ahol nyugdíjazásáig dolgozott. Tevékenyen részt vett a matematika és fizika tantárgy tanításának akkori megújításában. Pedagógusi pályájának fontosabb eredményei: szaktantermek létrehozása, tanulókísérleti eszközök bevezetése, szertárfejlesztés, szakkörök vezetése, tehetség gondozás, felzárkóztatás, szabadidős tevékenységek szervezése. *„Édesanyám tanyai iskolánál tanított, ahol laktunk is. Az óvodám így a hátsó pad volt a 8.-os lányok mellett. A pályaválasztásom már akkor eldőlt. Munkámban az iskola vezetése, a kollégák támogattak. Fontos volt számomra a személyes kapcsolat a gyerekekkel, a szeretetteljes légkör kialakítása. Jutalom!? A csillogó gyerekszemek! Számos sikeres élet. Személyes példám több diákot terelt erre a pályára. Ma is ezt választanám”* – így összegzi tanári pályafutását.

Varju Péterné Bálint Erzsébet tanárnő

Kisújszállásra került a Kossuth úti Általános Iskolába. Itt tanította harmincöt éven át a szaktárgyait, matematikát és kémiát. Mindig osztályfőnök volt, kivéve három évet, amit gyermekei születésekor otthon töltött. Tanítását az igazgatóság és a szakfelügyelet elismerte. Tanítványai nagy többsége is partner volt e nem könnyű tantárgyak megkedvelésében. Osztályfőnökként egy alkalommal országos versenyre való felkészítésben is részt vett, és vitte három tanulóját a Riporter Keresztetik versenyre, amelyet megnyertek tanulói. Büszke rájuk. Néhány éven át az iskolai úttörőcsapat vezetője volt. Több nyári tábor szervezett a Dunántúlra. A negyven fős tanári karból egyedüliként kaphatta meg a vezető *pedagógus* titulust a vele járó béremeléssel. Nyugdíjba 2006-ban ment.

Vámos Katalin tanárnő

A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar-énekezen szakán szerzett tanári oklevelet 1971-ben, ahol csoportvezető volt, és másodévből Népköztársasági Tanulmányi Ösztöndíjban részesült. Zenével hatéves korában kezdett foglalkozni, zongorázni tanult. A főiskola elvégzése után tovább képezte magát a Felsőfokú Karvezetőképzőn, 1976-ban „A” kategóriás működési engedélyt kapott. 1970–1975 között több budapesti iskolában tanított magyart és éneket, az ELTE-n tanulmányi előadó és külföldi hallgatók magyar nyelv tanára volt. Évtizedeken át dolgozott a Magyar Állami Operaházban zenei sűgőként. A tanítást mindig szívügyének tartotta, az énekezen minden iskolában egyetlen énektanárként tanította, kórusokat vezetett, műsorokat szer-

vezett. Operai munkája mellett délelőttönként, illetve már nyugdíjasként is tanított. A 2019–2020. tanévben a Kerepesi Széchenyi István Általános Iskolában teljes felső tagozaton egyedüli énektanár volt.

Verebélyi Józsefné Bognár Zsuzsanna tanárnő

Az Egri Tanárképző Főiskolán kezdte, majd a Szegedi Tanárképző Főiskolán fejezte be főiskolai tanulmányait. Matematika-kémia szakos általános iskolai tanári oklevelét 1971. szeptember 3-án kapta kézhez. 1960-ban állt munkába, munkaviszonya a 2002-es nyugdíjazásáig folyamatos volt. Utolsó munkahelye a Tiszajenői Általános Iskola volt. Azóta is Szolnok városban él.

KARI KÖZLÖNY

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar
H-6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.
Tel.: +36/62-546-051, Fax: +36/62-420-953

Kiadja a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó
Felelős kiadó: *Dr. Forró Lajos*

Felelős szerkesztők:
Nagy Zoltán Péter hivatalvezető
Dr. Forró Lajos dékánhelyettes

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar hivatalos tájékoztatója

Szerkesztőbizottság: *Bora Ildikó, Tanács Dóra Gréta*

Olvasószerkesztő: *Horváthné Szélpál Mária*

Technikai szerkesztő: *Innovariant Kft.*

Megjelent: 2021. augusztus

PDF formátumban letölthető az SZTE JGYPK honlapjáról:

<http://www.jgypk.u-szeged.hu/karrol/kari-kozlony/kari-kozlony>

